

Özel Arabul

- şiirler -

Yayın Tarihi:

17.6.2010

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

5. PERON

-Hüseyin'e-

5. Peron'da seni bekledim
Gelseydin alize rüzgarlarını verecektim
Hani kimi zaman bir şarkı çalar ya uzaklarda
Bir başka garip olur akşamüstleri
İşte öylesine sana tutkun
5. Peron'da seni bekledim.

O cumartesilerin artanıydı dün
Tanıdım ellerimde yağmurlu aşkım
Acı sarı çiçekler istasyon saatinde
Öyle yalnız öyle karanlık yüreğim
Karanfil yanığı gecelerde
5. Peron'da seni bekledim

Yıldızlar yağmur uçlarındaydı
Mızrak mızraktı lacivert gökyüzü
Geceler boyu İzmir'de, Basmane'de
Her gece ama her gece
Kaç tren kalktıysa bir o kadar
5. Peron'da seni bekledim.

Büyük kapıyı geçerken bilirdim
Seninle başlayıp seninle biteceğini
Anılar, solan aşklar ve uzun rüyalarla
İnce mavi bir kızın düş yeriye orası
Ama sen hiç görmedin, duymanı istemedim
5. Peron'da seni bekledim.

Özel Arabul

Acıdan Çok Kırgınlık Kalır

-Baise Korkmaz'a-

Yüzünü çevirsen
Bütün öfkem ayaklanır
Yani hepimizin içinde
Sınırsız bir korkunun
Paniği vardır

İki uyku arasında
Ansızın bir çeşme açılmış gibi
Ya da yaşlı bir kadının
Tülbenti kaymış gibi başından
Zaman çoğu kez
Bizden habersiz
Üstümüzden devrilir

Gidenin ardından
Ne kadar çok sevdiyse
Yaşamadıklarımız bir o kadar
Bu yüzdendir belki de
Acıdan çok kırgınlık kalır

Özel Arabul

AKŞAM

Bir akşamı atlamadan yazabilirim
Bir tas su içer gibi
Kendi sevgilerimize vurgunluğumuzdan

Yıldırım dūşer suya, buharlaşır özlemin
Esmeriyle gelir, yağmuruyla gelir
-Bütün akşamlar biraz da yağmurdur zaten-
Yaprağında titreşen canıyla gelir
Güneşsiz, bulutsuz bir gökyüzü kalsa da
Hasta yatağına saplanmış uyku gibi
Bir akşam çıkarırım sancılarımдан

Dağlarda çoban yalnızlığıyla
Kum saati boşalır, kum saati benden önce
Gün olur yankı verir sesime
Gün olur çıkarsız sevdalarımдан
Bir can kalmış, bir can az yakınmadığım
Akşamı zamanında taşımadıkça.

Özel Arabul

AL BASMASIN

Al basmasın yanaklarını
Yasemin gülüşlü sevdiğim
Çekiverdin mi kapısını yasağın
İncecik yağmur
Tatlılıkla saracak sonsuzluğu
Rüzgar,
Kavak ağaçlarına uysal karanlığı sürükledikçe

Özel Arabul

ALACA BİR İŞ GÜNÜ

Alaca bir iş günü
Sıcacık ışık tozu serpilir yaz sonlarına
Duvardaki çatlak yosun kesilir
Sızan ve pek yakında artacak sulardan

-Çobanın sırtında tutuşan aba
Tutsak pazarlarında artışa çıkan utanç değildir
Yaşamın iletkeni bilgiyse
Soluk alıp vermeyen dinazor
Ya da esrik bir ağaçkakan
Neden çoğu yapıtlarda gözdedir-

Dokur gergeflerde incecik hüznü
Ayrılışı, özlemi, tutkuyu, yanlığına
Çok aç kavruk dualarıyla
Devinimli, nesnel öyküsü
Alaca bir iş günü
Güçsüz insanın yazgısı diye bilinir

Özel Arabul

ALDANIŐIM

Bütün aldanıőım
İrmağı bir bardağa doldururcasına
Zamanı, yüreğime sığdırmak isteyiőim

Özel Arabul

ANI

Bir sal üstünde gecelediğim
O kuşluk zamanı
Ansızın duragelir
Suçlu olsam, uzakları
Yaşmak olsam, akşamları
Devşirir

Nerdeyse dün değil, yıllar öncesi
Demir parçalar gibi dağıttığımız
Güneş körü bir zaman
Üstümüzden yavaşca
Anılara devrilir

Uzun sağı bir ateşte
Sevmiş gibi, yanmış gibi
Uslu, ağır, yorgun değil
Rüzgarından hızla dönen
Sapsarı bir su çevrilir

Özel Arabul

ARAYIŞ

Sarı kır çiçeğine, bol güneşe, ıslak çimenlere
Yanıyor ruhum
O bir adım gerimde, ya da ötemde
Baharı içimde sımsıkı tutuyorum

Kendimi arıyorum, yaşamın öz suyunda
Bir insan ki dostumdur ve arınmış kendinden
Çevremi geniş bırakan
Yargısı etkisinden azalmış
Bir insan ki çok uzaktan
Habersiz, selamsız, bana çok yakın
Yaşamı kutsuyorum

İncecik dönüşlerle, hevesle, inançla
Tutkum gittikçe çağımı aşıyor
Öylesine bağlıyım kurduğum düşe
Kan dolaşımına, gün dönüşüne
Arzum sığıyor

İnan günah bireyciliğimde büyüdü benim
Arınmaz sevinin duruluğunda
Ne seni yerinden sarsıp ürküttüm kendimi
Ne değiştirme çabası
Bozdu yüreğimi acılarınla

Güzel dediğim, sevdiğim, tuttuğum ne varsa
Dolambaçlı yollarda eriyip gitti
Bir ince damar çatlıyor şimdi utancından
Gerçeğin içinde güneşi arayanlara

Özel Arabul

ARDINDAN

-İsmail Kayatürk'e-

Hergün böyle hergün
Bir şeyler kaydı üstünden
Aramızda bir şeyler unutmak korkusuyla
Solğun geri çekti kendini
Nerelerde eksildin sen usulca

Soğuk kış geceleri ayın tam ortasından
Ellerin geçer ince geyikler gibi
Gökyüzüne bırakılmış yalnızlığın
Süzülür aramıza

Çözölmüşsün, dağılmışsın, burada değilsin
Yokluğun nice çoğaltır seni
Gölgeli, boyutsuz dinginliğinde
Yok olmaman için yas tutmaz yüreğim

Özel Arabul

ARI BİR ALEVDİR ÖZGÜRLÜK

Çocukları toprağa kapandıkça
Ülkemin ağaçları
Özsu yerine kan damıtır
Yapraklarından.
Pas renkli kül dökülür üstümüzü

Her gün yeniden yaratılır
Yeniden kıvılcım çakar
Bilip de yüz yıllarca unuttuğumuz
Arı bir alevdir özgürlük

Tepeden tırnağa kök kesilince
Yaslanır yaslanabildiğine zaman
Bedelini öder yigidim
-Yaşamı sevmemekten değil
Şiddete boyun eğmekten utanır-
Ağacı budayana
Öfkesini fırlatır

Öbür adı yaşamdır korkunun
Korku yalnızlığı içermiş
Acımız eyleme dönüşür
Arı insanın kanatlarında yansıyan
Acımız toprağın bel kemiğinde
Ölüme yaklaştıkça ayırdedilen
Tanrı soluğu tüter içimizde

Uzar güneşine dallarım
İnsanı, çamuru ve rüzgarıyla
Son özgür insan soluğu

Özel Arabul

Artık Veda Vakti

Havada nemli ve tuzlu bir serinlik
Karanfil yağları damacanaıyla
Gül yağları, bergamut, lavanta
Akşam güneşine bulandı
Limanda boydan boya

Ne dedilerse yaptım bavullar hazır
Geçmişî sığdırdım içine
Ağır değilmiş o kadar
Geçirtmişiz zamanı
Ateş ve su ve güzelim deniz
Buluşmuşlar arasına

Her yerden akıyor gün
Suyun üstünde esintiler
Bir yolculuk vaktidir şimdi
Köklerinden koparak yolculuk
Yerinde sayarak yolculuk
Rüzgarlara karışıyor kalbim
Yamaçların, yarların en ucunda
Kızıl kuşlar gibi titreyerek

Ey benim güzel aşkım
Sen hiç kış görmedin ki
Poyraz nedir, kar, tipi bilmezsin
Yalnızlık bile
Ağzının kenarında
Açıveren çiçektî

Bütün gece limanlarda
Beni alacak tekneyi aradım
Yabancı yıldızların altında
Bir göktaşî gibiydim
Işığım gitgide eksildi

Unutmazsın beni bilirim
Pencerene yine
Beyaz bir gül bıraktım

Özel Arabul

Atın Türküsü

Benim atım rahvan gider
Rahvan gider sunağına
Toynağında göz yarası

Yüzler kayıp anılarda
Kanar durur eşkinince
Alnındaki akıtması

Kesif is kokusu taşır
Su tülünden bir ormanda
Yağız atım, koca atım
Ağu içti uykusunda

Benim atım rahvan yürür
Zaman küldür terkisinde

Özel Arabul

Ay esintisi

Denizi olmayan kentlerde yaşıyanlar,
aşklarına ayışığını tanık gösterir
ki öylesi anlarda zaten
sadece ayın tanıklığı
geçerlidir..
Sokak lambasına katlanamaz,
ayışığına sevgiyle boyun eğer,
onunla anlatır diyemediğini..
' Ayın yükseldiği gökyüzüne bak..'”
diye fısıldar yüreği.
Ve kilometrelerce,
hatta kıtalarca uzaktaki iki sevgili
ayışığında buluşur
İkisi de ay esintisi..

Özel Arabul

Ay Öldü

Gökyüzünde ay söndü
Fildişi renginde bir kadın
Açtı yüzünü
Kim olduğunu bilmiyor
Yıllardır küçük bir avluda
Her sabah çiçek açıp
Her gece döküyor

Al ipekten bir akşamdı, yaz sonu
Uğultusu doldu önce denizin
Arnavut kaldırımını dar sokağın
Yıkıldı duvarları
Taraçalara bacalara tırmandı
Oluk oluk aktı evlere
Küçük kadınların yatak odalarına
Deniz bastı

Titreyen dudağından öptüm suyu
Deniz yağmur ormanlarına dönüştü
Mercanları saf sarıdan, yakut kırmızı
Su yosunlarıyla örtüştü
Aşk ordaydı
Diplerin altın gülü

Biz yanyanaydık, tanıyıydık
Kendi sevdamızın
Ama korkuyorduk
Birbirimizin yüzüne bakmaya
Mavi büklümüyle dalgalar
Aştı üstümüzden
Yandı kavruldu göğsüm
Eğri bir bıçak yarası

Zaten nerde yanlış vardı
Nerde gömüldü
Unuttum geceyi
Ay öldü

Özel Arabul

BAHAR

Bahar dediğin bir top sarı mı
Yeşil mi, yoksa vurgun mu
Hiç mi hiç, geldi mi hep
Bir olasılık döner durur
Ölmeden dirimi hiç yaşamadık ki

Bırakırım, suları şimdi akmayan
Boş bir köprüden
Demir köprüden
Ağusunu üstüne yüreğimin
Biraz umut mu ne, biraz acı mı ne
Zamana ayarlı mı bilemediğim
Ve akıp geçen bir şey var yanımızdan
Ter basar gecemizi

Özel Arabul

BAŞKASI

Akşamları geğerim ara sokaklardan
Kaybolmak için yürüdükçe
Her yolağzında rastladım kendime

Ne çok kuş duman gibi dağılan
Hepsi alaca, hepsi ürkek
Gövdeleri baştanayağı püren

Bir acıyı tutmak gerek yerliylerinde
Bu yüzdenden kapalı bütün perdeler
Bastırıp göğsüne karanlığını

Ne varsa unutulmuş yol kenarında
Rüzgardan, ayak izlerinden artakalan
Kimi istediysen gelen başkası
Gittiğim her yerde bendim bekleyen

Özel Arabul

Bekleyiş

Bir yerlerden rüzgar geliyor. Oysa kapı pencere sımsıkı kapalı. Peki perdeler niye uçuşuyor?

Akşamın alacası vuruyor yüzüme.. güneş dağların ardına çoktan devrilmiş. Kapının önündeki fener yanıyor, ağaçlar artık gölgeli..

Ayaklarının ucuna basarak gel sevdiceğim. Uykulu, karanlık mağaraların önünden geçeceksin. Ateş böcekleri sana yol gösterecek. Sakın şaşırma, başka yöne sapmayasın.. Köprüler çürümüş, aldırma. Çalılıklar önünü kesecek, gece kelebeklerinin büyüğü yanılabilir seni.. inanma, kanma.

Kapımın önünde fenerim asılı. Seni gözlüyor. Gün batımı göğünde tek fener bu, görebilirsin.. Sevgili gölgeni pencereme düşürebilirsin.

Her şey unutuldu, çiçek tozlarıyla havaya karıştı, savruldu. Küçük bir ırmak gibi yol, kapımın önünde bitiyor. Gelebilirsin..

Kapılarım, pencerelerim kilitli ama içerde perdeler uçuşuyor.

Özel Arabul

BEKLİYOR YAŞAM

-Hep aynı şiiri söylerim
Şimdi de bir öncekinin benzeri-

Ormanda yukarı dal sürdü ağaç
Kökleri sıvama ayırık otu
Korkusunu gizler kendi kendinden
Yüzük geçmiş gibi parmaklarına
Işık içinde mineli bir yüzük
Dokunur gökyüzüne umutla

Geceyle birlikte yorgun bir rüzgar
Doğum öncesinden yalnız
Yükünü boşaltır artık sabaha
Daha yaprak dalda uyanmadan
Açmadan kuşlar kanatlarını
Eksik bir çiçektir orada bahar.
O bahar ki hiç bilmez,
Yanmıştır suda gövdesi
Yırtılmış kayaların bıçaklarıyla
Üşüyünce nasıl tüy değiştirmiş
Nasıl acıyla kıvranmış ağaç.

O tepede açmadan başını daha
Ay kuşağı dolanır karanlığına
Bir salkım kuştur ağaç
Karışır ona sesim

İlk ateş düştüğünde, o gidenlerin ilk ateşi
Sıyrılır gövdesinden
Başsız ve sonsuz bir ırmak artık
Çarpa çarpa döver kıyılarını

Yaprağa gömülmüş duyarlığımız
Çözülmemiş bir yazıt ahşap gövdesinde
Şanki bir kozalak patladı patlayacak
İncecik damarlarıyla yaşam
Yapayalnız bir sözcük
Bekliyor ağızımızda

Özel Arabul

BENİ KOR GİDER

Uzak uzak çarpar benim yüreğim
Az yaşarsın, sevgim doğurur seni
Bilirim ki düştük tanrı gözünden
Bir kez bile olsun gülmedim seni

O gün geldi, sesim senden dağıldı
Sanırım bedenim dağılıp gider
Dost diye, insan diye gönül verdiğim
Dayanamaz bana, beni kor gider

Özel Arabul

Beyaz bir ay doğmuş..

Beyaz bir ay doğmuş hadi gel dışarı.. Geceymiş, hava karanlıkmiş, ıssızmiş, korkma.. Gel akşam rüzgarı silip süpürdü günü.. el ayak çekildi kimseler görmez.. merdivenlerden çık ya da in basamaklardan.. beyaz bir ay doğdu bak.. gizlice gel.. usulca gel.. sarıl ayışığına öyle gel.. Gümüş bir tepsi işte gökyüzünde... ak bir kartal kanat çırttı eteklerinde.. güller açıyor, güller sevdiğim, ayışığından....

Kimseler görmeyecek, kimseler bilmeyecek.. derin sulardan çıkar yüzünü.. sesine sığındım, yüzüne sığındım, yüreğinin ince patikalarında kendimi aradım.. ayak izlerine basarak yürüdüm.. Ey sevgili nerdesin, neden sana geldiğimde hiç bir yere çıkmıyor yollar..

Beyaz bir ay doğmuş hadi gel dışarı. Ayışığıyla tanışalım..

Özel Arabul

Bırdıtım..

Bırdıtım bahar rüzgarlarını
Yaz güllerini
Kuytularda sarmaşığı
Yüreğimin çalkantısını
Sonbahar yağmurlarını
Nerdeydım ben
Neresindeydi yerim
O yüzden bıraktım
Ölüleri ve aşkları
Şimdi tek başına
Şizden daha ötede
Yeni bir güne
hazırlanır yüreğim

Özel Arabul

BİLEMİYORUM

İnsan gücünün nereye vardığını bilemiyorum
Hala dünyaya bağıyım, hala
Gece gündüz içimde kapanmayan göz
Bir damla yaşı esirgiyor
Zincir yapıp boynuma astığım tüm yanlışa

Tutku içinde bocalayan bu yırtıcı ruh
Nasıl kurtaracaksa
Sessizce seken keklik gibi
Geliyor korkularım ama yüreğim kavruluyorda

Daha fazla sevebilir miydim
Daha fazla mı güçlenirdi kanatlarım
Yakında bal olacak acı süt akıtan incirlerim
Yaşam minik bir kuş gibi açılacak avuçlarımda

Her sabah doğması kadar olağan güneşin
Hiçbir şeye sahip olmamak örneğin
Yine de hiçbir şeyden vazgeçmek zor geliyor
Kötü haberlere yaslı sevinçlerimden

Gerçeği hangi efsaneyle büyütürsek
Onunla öldürürüz çoğu zaman
Güzellik ve acı aynı uçurumda
Ben ise ne veririm
Payıma ne düşer ölümsüzlükten

Özel Arbul

BİNLERCE GÜNEŞ

- Sühendan Fırat'a-

Binlerce güneş olacak, binlerce güneş
Yılgının izlerini, yığıyla sildiğimizde
Yaşamın mora dönük aydınlığından
Evcilleşmemiş uygarlığın bakışı
Kendi ortasından kıvrılınca
Nice yıldır unuttuk dinlemeyi

Şeslerimiz dalgalandı perçemlerimizle
Ölümü ve yaşamı görüyorum
Sürüp giden ölümü, sürüp giden yaşamı
Yıllardır kullanmadığımız gözlerimizi
Koparmalıyız şimdi tutsaklığından
Her kımıldanışın kazandığı yoğunlukla
Bozguna uğradı çok dostlarımız
Yeniden biçimlenmiş Titan'ların ağızıyla

Özel Arabul

Bir Açıklık

Uzakta devşirir denizimi kuş
Ay gibi akan kanadı
Usuldan kaydıkça suya

Ağır kolonu keser ellerim
Yeni düşmüş bir teleği
Tutup kaldırabilse
İşlemeli bir gömlek gibi gecenin
Süt ipeğinden ışığına

Pirinç tarlasında çıplak akşam beyazı
Ve hüzün öylece durur
Gizli köpüğünde yaprağın
Ayakların kaç kez bir yazma gibi
Unutulur arıkların çekme sularında
Keten çiçeğidir sevda bir açıklık
Ya da çatal cama uzayan gölge
Belki bir kök gelinciktir çizdiğin
Çıkarıp yıkanan dolaklarında

Uzakta devşirir denizimi kuş
Ay gibi akan kanadı
Usuldan kaydıkça suya

Özel Arabul

Bir Dilim Ay

Bir dilim ay, kıpkırmızı bir dilim ay
İstemli bir dilim ay, yanıp sönesi
Vapur olsam varasım gelir
Onca gecenin içinde
Hem de sümbülsü mavi
Bir dilim ay
Oldukça puslu hem de
Bir bardak su gibi
İçip kanasım gelir

Şarkıları asarız da
Yediveren gülleri gibi baharımıza
Nedense hem İsa öncesi hem İsa sonrası
Camgöbeğinden bir dilim ay
Renk değiştirir durmadan akşamımıza

İnce bir bıçak çıkarır
Yorgun bir ses gibi dağılmasından
Okyanusa yağın karın yüzüne
Senin yüzüne, benim yüzüme
Bir dilim ay kılıç gibi
Üstüne kapanasım gelir

Özel Arabul

BİR GÜVERCİN UÇTU

Nasıl görmezsin, bir güvercin uçu
Bir tek dalına kanadı değmeden ağacımızın
Düşlerin içinde belli belirsiz
Senin yaban yüreğini aldı götürdü
Usulca yastığına gecemizin.

Yalnız esintisi bereketli yaşamın
Yaprak kıvılcıdamayan sıcak yaz günlerde
Ruhunu taşıyacak kadar güçlenmen için
Yeşil zebercet taşlarıyla
Tozlu yapıtlara kapanan ürkek bedeninin
Aldatıcı ışık oyunlarına sığındı.

Bu son öpüşlerin yalnızlığında
Gölgelerden hafif, gün batımına yakın anılar
Kanat çırpınışıyla silkelendi
Nasıl görmezsin, bir güvercin uçu

Özel Arabul

BİR KUŞ DÜŞER

İndi dağdan gün ışığı
Uzaklara bir yere
Özlemi bekler beni

Gidemem sevi vurur başıma
Yıldız dolu yaprak uçlarından
Keskince uzatmış yalnızlığını
Su çeker beni

Ateşimi burada yaktım
Obam burada kuruldu
Kollarım uzar da uzar yoluna
Korkarım çığığından
Ses tutar beni

Sıcak süt kokusu içinde
Bir kuş düşer maviliğine
Işığı yutar beni

Özel Arabul

BİR ÖNCESİ

Umut uzun bir açılma
Var git peşinden
Var git, belki bir öncesi gelir
Yavaş yavaş toplanası
Ölürse telef olan sevisi gelir
Bir yanına çifte gece sokulu
Bir yanından gündüz akan çiçeğin
En iç yaprağından tohum sevinir

Onlar suya adanmış
Onlar hiç gün görmemiş
Akar gider boşuna
Bir açılma ağızları
Söylenmemiş sözler gelir

Nerden başlarsan başla
Her adım çığner yalnızlığını
Daralmış, arada kalmış sevgi
Hiç ummadığın yerde
Neden uykular çiçek
Neden çiçekler uyku
Nasıl bilinir

Var git peşinden durma
Bir yerlerde yeniden
Tezgahta yaşam kurulur

Özel Arabul

BİZ GENÇ İNSANLAR

Biz genç insanlar, devinen güçlerin en soylusundan,
Yasak meyveyi yemişiz
Görmek için iyiyle kötüyü.
Usumuzu zorlamak için..

Öfkemiz ki oğul oğul
Sımsıcak canlılığı damarlarımızda
Devrimler için.
-Devrimler ölümsüzlüğün adı-
İnce bedenlerimiz çoğaldı tanrısallığa
Güneşimiz, suyumuz, canlılarımız
Sınırlarsa gücümüzü
Süsleriz süremizi destanlarımızla.
Kendimizi aktarırız
Kendimizden sonrasına.

Bilinciyle
Yeşerdi insanımız
Bilinciyle oluşmakta.
Pek çok sözü aynı dile bağladık.
Başımızı kollarımızla sakınırken
Kollarımız değil bizi koruyan
Kurulmuş tabuların
Şimdi yangın yerinde
Yiğit olmak yürek işidir ustam,
Varlığımız yazgımızı siliyor
Armağandır işte bize.

Özel Arabul

BOLLUK

Uzadı bir dal gibi üstümde gün
Toprağın yaş derisine
Düşüp açılana dek

Nereye gitsem buğday dumanı
İçimde, dışımda, yolumda konuk
Urperir mavi kuş ağız
Başakta esen yelin.
Başaklar öfkeli çocuk.

Hep bir değişik yerde, her an
Yapraklarım bir sonraya genç filiz
Yüreğim yaz ovasında bolluk

Özel Arabul

BU ÇOCUK

- Zafer'e-

Usulca bırak başını
Usulca suyun yüzüne

İnce yüzlü bu çocuk
Kaç ay devşirdi
Düzlüğe inmeden
Acır gibiydi bize
Bir çömlek dolusu güneş
Taşır gibiydi
Göğsünün ortasında

Gece yorgunluğundan
Öyle doluydu ki gözleri
Dut yaprağında ipek böceği
Gül lokumu
Süt kesigi
İnce yüzlü bu çocuk
Yaşamayı öğrenmeden
Aramızda eskidi

Özel Arabul

BU KENTTE

Bu kentte bir Şey var kaamadığım
Uyuyan bir bulut dūŐuyor
Kimi akŐamūstleri kucađıma

oksunuz farkındayım
Yūksək dađlardan kopup
GūneŐ batıyor omuzlarıma

Bu kentte bir Şey var
KuŐku,
Ağu gibi içime oturuyor.
Bu kentte bir Şey var
Saçlarımı okŐuyor

Adım seslerini duyuyorum
Bir karıncanın ağaca tırmanan
Kelebeğin kozası çatlıyor
Sıcak ve alabildiğine arzudan

Toprakta ben varım
Arı gūzūne benzer
Yūređim
Bu kentte bir Şey var
Bilemediğim

Özel Arabul

BU SABAH

Bu sabah
Tüm ilkelliğiyle mozaikten bir yaşam kuruluyor
Çok elli, çok ayaklı tanrı Siva'nın adına

Sağrıları
Doğurganlığı belirleyen bir kadın hayasızlığında
Çamur içinde buz kesmiş
Ağır kara gözleri
Ve ilkbaharın kutsal laneti
Çiçek açmış ağaçların üstünde durdu

Dağılan her şeyin mayasında
Tütün sarısı doğadan, parlak kırmızı elmaya dek
Bu amansız korku
Kurt ile gece geyiğinin yürek atışlarına oturdu

Yaşlı sedef yüzünü kaldırdı tanrı Siva
Sadaka için uzattı bin kolunu
Önce davranış, sonra söz, sonra küstahlıkla
Hafifçe kımıldadı içinin kızgın otu
Hızla geçen bir şimşek içinde
Fırlayıp atılan zamandan
Kimseden tiksenmeyen, yüksünmeyen, nefret etmeyen
Ama kimseyi sevmeyen
Gözleri kapalı uysal koyun ruhları seçti önce
Ağızına görüntüleri, ardından yaşamı tıktı
Aç doyumsuz bedenine seviyi
Kocaman bir ökseydi o
Yuda'nın öpüşü

Özgürlük sürme gibi çekilsin gözlerine
Elmas gibi sert ve durmadan kıvılcımlanan
Sağlam yürekli dağ adamları
Güçlü bacaklarıyla karnına tırmandılar
O sefil bencilliğiyle yetinen kara korku tanrısına
Topuklarıyla ilk damgayı vurdular

Öncülük görevi ağırdır ama özveri taşımaz
Nişanlı kız gibi saklandığı yerden vurur alevi
Anamızı çıplak gördüğümüzde
Nasıl kutsal bir utançla kapatırsak gözlerimizi
Öylesine çektiler sözcüklerin kapılarını

Gururlu kaktüstü sanki, çiçeği yedi yılda bir
Bir gecelik açan
Hem kısır hem acımasız
Kımıldanan insan yüreğine
Su verdiler
Artık ateş sarısı renginde bu kanlı bahar

Tek sorumlu kişi, tek başına kalsa da, pusatsız
Haklılığın uykusundan silkelere hepsini

Ne yaptığını bilen sevginin taşkınlığıyla
Ağır üzüm şarabını sunar gibi
Yeniden dirilişi bir anda boşaltır

Aç bir korku sığıyor
Uçurumun ağzından aşağı bakan insanda
Üstüste ölümler, kımiltısız
Yukarı bir martı sığıyor
Kanla birlikte anlam
Zorba ve doyumsuz uygarlık
Bulaşmış gagasına

Özel Arabul

BULUT GİRDİ

Bulut girdi, ağaç girdi, kuş girdi odama
Altın pullarını döktü balığım
Kargısını fırlatan insanoğluna

Söyle söyleyeceğini
Seni anlarsa değil
Sen onu tanırsan olacak
-Ne olacaksa işte-
Açacak enginar gülleri sıcaklığından
Ya da ırıp çeken balıkçıyı
Sabahın ayazında mihlayacak

Yorgun kanım hızlanır belki
Dönmeden çekip giderse yelkenlilerim
Soluğuma dolarsa ağzının çilek kokusu
Bütün bütüne kurtulacağım

Özel Arabul

BÜYÜK SÖYLEDİK

Çok büyük söyledik sevdiceğim
Yerin toprak olduğunu
Bütün suların güneşe durduğunu
Doğru belledik

Ihlamur ağacındaydı sıcaklığı günün
Sevdiğim sevdiğim
Bilemezsin acının körkütük
Denizin eflatun göründüğünü

Gökyüzü inmişti alabora
Çiçekler toprağa kapanmış yüzüstü
Koptu kopacak yüreğim
Bilemezsin bilemezsin sevdiğim
Bu sarı denizin nasıl öldüğünü

Özel Arabul

COŐKULARIMA TUTUN

Hiçbir Şeye sahip olmamanın tadı içinde
CoŐkularıma tutun
Bir meyvayı ikiye bölelim
İlk yaz gecesi kadar ılık.

Solgun yüzüne yaŐlanmıŐ
BađıŐı per yüreğim
Bak dinle bunu, gün
Sevgili büyücünün kollarında yatıyor
Kimbilir kağıncı kez
Kanat germiŐ bu korku
Yeni bir çağrıya hazır.

Daha kaç dolanıŐ ve kaç
Ttsyakılacak sunağında
Zorlamalarım kapını
Senden sonra sonsuzu kucaklayıŐtır.

Özel Arabul

ÇAĞRI

Kendi izimizi sürüyoruz, gözlerimiz kan içinde kendi izimizi
Bütün ayrıntıları tek tek yeleştirerek
Kesinlikle ölmek var, kafesinden salınmış kuşlar gibi..

Sonsuzluk arasına sıkışan kabarcığı
Sürükleriz dışarıya el vurmada
Bir uğru yaşar içimizde, bir uğru nice zaman
Amaca karşı kullanmaya zorlamış bizi

Gözlerini kapıyor güneş, bir açsa yanacak tutsağı
Ben yalnız bir yabancı, bir yabancı yine ben
Işığını görebilseydim, başımı her çevirdiğimde
Ölsün seven kişilerin kaçınıcı özlem artığı

Özel Arabul

Çapraz

Biliyorum dedim, baktım, baktınız
Zaman hiç geçmez mi
Sordum, sorguladınız
Camlara yapışmış çiçek ölüleri
Yüzleriniz
Sokaklar boydanboya
Adresimi sildiniz

Beklemek böyle bir şey
Islıkla bir korkuyu geri çevirmek
Ucu keskin bıçakla
Bir bulutu kesmek
Duman gibiydi, kadın gibiydi bulut
Gölün üstüne dağıldı
Yarasında koyu bir gece
Ağdı suya
Üstüne fotoğraflar çektiniz
Unutulmuş kadınların dalgın ve ağırdır
Anıları
Sevmeyi bilseydiniz

Define avcısıydım
Bundan önceleri
Haritasız dedektörsüz
Pusulam yosun tutmuş
Ağaç gövdesi..

Gizli dehlizlerden geçmek kolay
Toprak kökleri
Bir geyik çalımıyla biçmişim
Kendim soymuşum gizlerini
En büyük aşk orda gömülü
Toprağı elemişim
Bedelini ödeyemezsiniz
Üste bir ömür sürdüm
Ödüllü bir yalnızlık benimkisi

Var varanın
Git gidenin
Bir rüyayı getirenin
Nereye kadardır becerisi
Aralıktan rüzgar giriyor
Ya tam açın
Ya kapatın artık pencerenizi.

Bakü 3.01-2007

Özel Arabul

Çıkarsama

seni sevmek ne kadar kolay
akıp giden bulutları izlemek
kaynak başında köpüren suyu
yerden fişkırان ışığı yani
eğilip içmek
binbir alaşımli sevdayı
rahatça üstüne giymek

daha da uzuyor öpünce
daha da kalın ve beyaz boynun
gecenin içinde gizli bir yol açıyor
bir ırmak, puslu beyaz
içe akan, yansıyan, balkıran
yukarı dönen bir el gibi
bileğinden çevrilerek
ah benim ölümü susturan aşkım
seni sevmek
ezberlemek oluyor

yabansı bir koku var
havada döne döne yükselen
fundalıkların çalılıkların
defne kokusu, ıtır kokusu
ölü taşlar, boz yosunlar, kuru otlar
anılar yani sürekli anılar
heybetli bir akşam sarısı
alınlık oldu ne yazık
başucumuzda duruyor

sesin yontulmuş akik
dudaklarının arasında
bir yağmur telaşı sesin
ay altında yaprak denizi
ağır aksak geçen zamanın
geçmeyen yalnızlığı
utangaç, tutungan, ve çok narin
sesin bu yüzden ellerine benziyor

Seni sen yapan bunlar mı
Gözlerin mi hani demiştim ya
Her zaman ormanaltı bitkisi
Hiç vurmaz üstüne güneş
hep serin her zaman nemli

Seni sevmek sevgilim
bir insanın ansızın
bir zambağa dönüşmesi

Özel Arabul

Çizelge

Benim işim bu
Denize bıçak atmak bodoslamadan
Yaşlı bir fener ustası gibi

Geldim ya,
Bakır çalığı bir acıdan
Herşeyler bir çizgide
Sanki bir yerlerden tanıdığım
Sanki kızıl damgalı
Her an sıçramaya hazır
Canlı ve biçimli bir yarış atı
Suyun yüzünde açan kan
Ateş gibi saydam kırmızı

Benim işim bu
Yamaçtaki asmaların
Yeşertirim üzümünü.
Bilirim, belleğimde
Kaç arı, kaç çiçek dalı
Ayışığında kanat çırpar

Geldim ya, dumanlı bir su başından
Bulut hummasıydı
Umudu umutsuzluğu bir çizgide
Korkuyla seyiren bir çizgide
Ve susmak kırgınlıktı
Bu soğuk yalnızlıkta
Susmak, ölümü anmaktı

Benim işim bu
Seni nasıl yaşatsam eskiteceğim
Ala tüylerinin çekirdeğinden

Özel Arabul

DEĞER MİYDİ

Doğru olabilir ama iyi değil
Büyük gürültülerle çarpıyorsun erincime
Eteklerinde savrulan çığlıkla

Değer miydi bir yığın sözcüğe kapılanmak
Güneş yanığına bırakmak saygı tutsağını
Ne zaman ki el sürmeye çekindik
Can noktasına en yakın yerin
Değer miydi bir yaşam boyu
Bunca yanlışla
Sevdiklerimizi bırakıp acı yüklenmek

İnancın, sağlam bildiğimiz her sözün
Ciğerlerimizden attığımız hava kadar bilinçsiz
Yanılgılarla gidişini izlemek
Koskocaman bir kışa
Yeni baştan temel kurmak
Bir masalı arındırıp, bir insana suyu açmak
Değer miydi bütün çökmelerde
Ayakta kendi yalnızlığını sınamak

Özel Arabul

Deniz düşleri

Uzun yolculukların teknesi
Bildiği ne varsa denizde
Bütün düşlerinde ağır bir su
Üstünden sıyırıp geçer
Gücenmiş asıl kendine
Hayatla arasına bir çizgi çeker

Duymuyorum dalgaların sesini
Köpükler kımıldamıyor
Makineler ve çarkların yalnız uğultusu
Benim kendi ülkemdir burası
Gökyüzüyle arasına bir sınır çizer

Hiçbir limanda konaklamadım
Puslu bir bulut gibi
Cam bir şişenin içinde
Çırpınır gönlüm

Özel Arabul

Deniz Kuşatması

Öyle her yerde aramadım
Kendiliğinden çıkıp geldi bir orman uğultusuyla
Ağaçların kalın karanlık gölgeleri
Ve üstünde tuzlu su titreşimleriyle

Vakitten kazanıyorduk iki çakıltaşı
Denizin kıyısında kalmıştı biri
Öteki sektirilmiş
Ayaklarının ucunda soğuk ikindiler
Gün batımları, ayışığında söylenen uzak türküler
Yani Odysseus'un lotus çiçeği
Bal kadar tatlı, deniz suyu gibi
İçtikçe daha şiddetle susatan
Bir su çiçeği
Denizin, ormanın, katran kokulu mavnaların,
Yaklaşan günün özgür kokusu
Sardı unutturdu seni..

En büyük tutku çekim gücüydü
Koyu, akışgan,
Fırtına öncesi ağırlık,
İnsan ikliminde esip duran
Bunaltan ve felaket yapışkan
Eğri bir bıçakla sevdanı kesip sundun
Denizin girdabından

Yalnızken, her şeyden bilerek uzakta
Bitmeyen bu yolculuğu kendin istedin
İçinde dalgalanan, çarpan, kırılan
İlk gençliğin ıslak samanlar üstündeki ateşi
Bakır kazanda kaynayan süttten,
ateşteki közden, sandıktaki lavantalardan
Bahçeleri gölgeli, taraçalı, görkemli evlerden çıkıp
Sahilleri dolduran kalabalıklardan
Usandın.

Her bitki, her çiçek, her ağaç, her yağlı yemiş
Senden bu kadar uzakta öyle anlamsızdı ki
Doygunluk gibi, mutluluk gibi, hoşnut bir evlilik gibi
Eskitiyordu kendi içinde çekirdeğini
Soğuk bir alev yalnızca ısıtmayan
Seni özlemeyi yerleştirdim yokluğuna
Tasarılar, niyetler özgürlüğün havasında dağıldı gitti..

Özel Arabul

DİLEK

Soluğum açılıyor, baş dönmesi gibi, çekilen suya
Biri çıkıp derse çiçeklerimi, ya da artık ses vermese
Ölüm kanat çırparak gelmedi ki hiç
Tanrı geliniymiş o, süzülür akça gövdemizde

Bu bildiri, bu ışık hızla ulaştı
Kumsala açılan parlak ilk gecesinde
İlk şöleninde, acımasız, sapladı toprağa
İç dönüşüyle çırpınan kör noktasını

Çok renkli şurup kadar tatlı bir uyku
Yaşamın tutkuyla çekiciliği
Belki şafak kurtulur, tezelden tutuşmasa
Bırakın, yine de öğreneyim devşirmesini.

Özel Arabul

DORUKLARDA

Doruklarda
Hem bal hem ateş
Bu sonsuz ruh

Çekilince aradaki perde
Taşıyamaz elbet gövdem

Henüz yeni açtı
Ağacımın hala yaprakları buruşuk
Tutkuydu, istekti
Hep geçtik onları biz
Korkunun yeri yok
Yükseklerde yansımaz
Gereksiz sorumluluk

Sımsıcaktır taşları
Kocaman yapısına
Oturdu sevincimiz

Özel Arabul

DOSTUM

-Günüm karardığında
gecem uzadığında seni düşünürüm-

Bir şiir söylenir dünyaya, payıma düşeni alırım
Bir renk atılır fırçayla, ışığı yakalarım
Şarkı söyler bir kadın, dağılır yalnızlığım
Ve dimdik duruyorsa bir insan onca kavgada
Ödünsüz ve kararlı
Korkumdan utanırım

Ne omzunu isterim başımı yaslayacak
Ne ellerini, ellerimde tutacak
Varsın uzaktan savrulsun gülüşü
Hiç olmasın gölgesi yanıbaşımda
Sabahları bahçemde açan gül gibi
Soluğu karışıp gitsin havaya

Olması gereken yerde durur o
Yani hayatın tam ortasında
Bana kendimi sevdirmek için

Özel Arabul

DÖNÜŞÜM

İnce bir dal kanat açtı
Ararken gerili gökyüzünde dinginliğini
Koca bir gölge gibi düştü üstüne zaman

Giysilerini vermeden güne
Katıksız ve ışıksız suya değmeden
Alev kızılı kesildi

Dalga dalga içerdi karanlığı yalnızlığımız
Ve hiçbir insan renkleri tanımadı kokusundan
Deniz dayandı, deniz bitimsiz, sessiz mi sessizdi
Dayandı sonsuzluğa kayan mor topraklarına

Bütün varlığını sarsan bunca güçle
Patlayan geceler güneşin yangınında
Kendi yıkımlarımıza karşın
Yeniden dönüyoruz kozamızın özüne

Özel Arabul

DÜŞLEME

Gördüm ben, daha ne ki beklediğim
Yorgun sarsıntısından baharın ağaç
Henüz doğmuş bir kuzu ıslaklığında
Aktı aydınlığa bir çiçek önce
Sonra sıvama güneş

Bir uçurtma asılıdır boynunda
Tüm umudu çocuğun
Bedeni su kırması, köpüren kardan.
İnsan mı bildi sevgiyi ancak
Çay kıyısındaki sazlar mı
Balık yumurtasındaki sancıyla sarsılan

Acıyla yeşermektir biraz sevinmek
Yarların gün görmeyen dinginliğinde
Hadi ben bir düşün gördüm,
Öyle diyelim
Niye ölümler düşer baharımın üstüne

Özel Arabul

DÜŞÜYOR SEVİNÇ

Bunca istekle aradığımız
İri bir çınar yaprağı gibi
Düşüyor sevinç
Yılgıdan mermere dönmüş yüzlerimize

Bir ağaca sımsıkı sarılan insan
Parmaklarıyla içse de öz suyunu
Acısını taşıyamaz
Taşıyamaz çünkü yalnızlığı geleceğine

Dargın bile değilim artık
İlk oturduğum zaman masa başına
Böyle yine korkusu basmıştı beni
Aldığım tüm coşkulara karşı
Susmamın doğada patlayışıyla

Öylece başıboş akan zamanda
Sanırım yavaştan oluşur tutkum
Nereye gittiysem hep öne düşen
Ellerim ve yüzüm yanar
Haykıran tutulması çok güç solukta

Görüyorsa güzelleşir gözlerin
Titrer teninin aydınlığından
Son uykuya yatmadan önce
Sıcaklığını götürecekmiş gibi
Tutabilirse bir canlıyı,
Bir eli, bir gövdeyi, bir gülüşü
Ya da varsaydığı seyilerini
Aktaabilirse kırgınlığından
Bu kez ölümsüzlük gerilir çarmıha

Sevinçsiz, acısız ayrılıyorum aranızdan
Kakmalı çeliğe kuşanmış
Kamaştıran gözlerimi tutkudan

Özel Arabul

EKSİK RESİMLER

-Zeynep Ece'ye-

Çocukların yaptığı resimler gibiyiz
Eksik resimler
Ama öyle canlı, öyle bereli
Gözlerimiz dağılmış gül biçimi
Yol kesiyor bir uçtan bir uca
Sarı bir acı şimdi yapraklar
Ve yüreğin orta yeri

Her sabah kimseler uyanmadan
Yeni bir hendek açıyoruz
Büyüyen bu kentin kıyısında
Çekip almak için
Boğulmadan içerde
Çocuk seslerimizi

Korkumuzu gömmek için bu hendek
Korku nedir
Öyle utanmış ki bizden
Dağ keçileri vardır ya
Hani kendinden daha sessiz bir suya
İnce beyaz sakalını düşüren
Resimde dağılmış çizgi

Yeniden açtık toprağı
Kar sularıyla birlikte
Bu kentin dışında bir yerde umut
Belki içimizde
Çiçek yatağı

Özel Arabul

ELÇİ

Elçi, kocaman hiçliktir
Taşıyamadığını bana getiren
Uslu, küçük yaşamına
Alacakaranlık serptiğin zaman

Bütün inançlarıma vurduklarında
Ümidun doyum ve özlem uzaklaşır
Ötesi ıssızlık

Geceyi yalnız başına, susuzluktan yanan
Güne saklarım
Kendi sesim yabancılaşır kendime
Sesimden korkarım

Özel Arabul

Elimde değil..

Elimde değil
Karanlığı dağıtmak
Bir yolcunun
Ayak sesleriyle

Elimde değil
Bir hasreti
Dindirmek
Çok yorgun bu yürekle
Yenilenmek

Özel Arabul

ERİK AĞACI

Uzun süre baktım sokağa
Kimse yürümemiş o yoldan
Yürüdüyse de belli değil
Kuru yaprak gibi yapışmış
Ayak izlerim kaldırımlara

Yeni bir yaz başlıyor
Rengi, tadı, kokusu değişik
Bir hayat geçmiş önümden
Ancak bir kaç saniye...

Aynı dalda ama farklı çiçekler
Anlıyorum bu yüzden bana yabancı
Kaç yıldır tanıdığım
Şu arka bahçedeki erik ağacı

Özel Arabul

ERİK YEŞİLİ DÜŞTÜ

Biz ilk ağızı topladık
Koyunun iri sıcak memelerinden
Toprağa tütünün yumuşağını
Suyun köpüğünü taşıdık.

Bütün orman çillerini döktü yaprağa
Biz iki ırmağın arasından
Biz mezopotomya'dan
Uzandık sevmeyi aşeren sunaklarımıza
Gelinlerimiz kurnalarda yuğdular sevinçlerini
Bebeleri taşıyan hasatlarıyla
Uzun saçlarında gözboncukları dizili.
Kokulu kınaları sıvadılar el ayalarına
Gökyüzü genişledi hem de hiç eksilmeden
Erik yeşili düştü gülüşlerine
Ve kayısı gülünün sarı tazeliği.
Dokundular parmaklarıyla doğanın arılığına
Büyüdü yalnızlık, büyüdü özlem taşkınlığı
Bir tanrıça derken binlerce göz verdiler
Çırpınan kollarında yurtlarının soluğu
Koyu kırmızı bir güneşti uygarlık.
Aç bir hayvan gibi bakıyor dünyaya
Ve kayısı gülünün sarı tazeliği.

Çelikten zorlu, yüreklerdi orası.
Sözler ısıttı bizi,
-Ama düşünce daha aydınlık değil-
Kaba ipliklerle bağlıydı duyarlığımıza.
Tanrı yalnızca bir savaşçı,
Ayağının tozunu silkmeden
Hızla ilerledi mersin ve sakız ağaçları arasından,
Vermek için sevginin eline en güçlü silahını.
Ellerinde yanan çırallar
Süslü genç kızlar ve delikanlılarla
İnsanoğlunun kendini beğenmiş tüm erdemleri
Kutsallık, inatçılık ve yiğitlikle
Uzak, çok uzak ataları uyandırdılar.
Kapkara kıllı bir korkuydu artık yaşamlarında
Kendi seslerini tanıyamadılar.

Uyurken içimizde ne kapılar açılır
Ne kanatlar biten omuzbaşlarımızda
'Uç uçabilirsen, uçmazsan parçalan'
Diye haykırır kartal
Kayaların üstünden yavrularına.

Az az konuşmayı öğrendik,
Kıpırdatmadan dudaklarımızı.
Aslan ancak böceklerden çekinir
Fırsat vermemeyi sınıdık çoğalmalarına.

Tanrıların en eskisi, en soylusu ateş

Genç vücutlardan kusacak alıvlerini
Geri gelmesi için iyilikle erdeme yol açmada

Egeli genç bir adam altın ibrikten su dökt
'Bütün kötülük ve horlamalar boşuna değil artık,
Uyanması şart oldu öfkelerimizin,
Ölümsüz bir soluğa karışıp gider insan
Bulduysa ülküsünü' diyordu genç yüreği.

Böylece sunduk yaşamı en büyük ustanın eline
Ruh özgürlüğü ve düşünce duruluğu için zamanı
Çekidüzene verdik önce, korkuyu arındırdık.
Küçük bir toplulukla, oynattık yerinden
Büyük yığınları
yeniden doğmak için kurtulan amaçlarla.
Yaşayamaz güvenemeden,
Acı bizim kanımızda o yüzden
Büyük gücümüz var, örneğin bayrak yaparız bir adı
Gitgide aydınlanır sevi;
Erkek kadınla, Tanrı ruhla kaynaşır
sevi ve özgürlüktür tansığa açılan kapılarımız
Onur ya da utanç bize bağlı
Çok ağır da olsa özgürüz
Ve insanız biz.

Özel Arabul

Evcil Acı

Su içiyor bardağımdan
Karşımda tam karşımda duruyor
Açsam ağzımı
Benden önce o söylüyor

Yastığımda onun baş izi
Onun serinliği göğüs boşluğumda
Kullanılmamış bir ev gibi
Beni yenibaştan dösüyor

Diyelim ki küçük, yerleşik bir saat içimde
Kendi kendini durmadan kuruyor

Hiç kimse aslında
Bir yerlere gitmiyor
Bütün süreçlerinde
Bir yelken bezi gibi
Rüzgara karşı inip kalkarak
Suyunda dinleniyor

İşte bir ağaç yanlış iki dalıyla
Geceyle günü yine de karıştırıyor
Sonra bütün pencerelerde gökyüzü
Taş baskı gibi hiç değişmiyor

Ben ki bir çocuk kadar yalnızım
Böyle olsa ne çıkar
Bir çocuk bile yalnızlığında
Artık kendini kullanıyor

Özel Arabul

Ey Sonbahar

- Shine için-

Ey sonbahar
Ey hüzünlü gözleri aşkın ve mevsimlerin
Ne zaman geldin
Güneşin üstüne düşen gölge

Ey sonbahar
Yalnız kadın
Saltanatı dulluğun
Aklından gelip geçen bütün yazlar
Ayışığı kadar sadeydi
Ayışığı kadar temiz
Hatırladığın kış geceleri

Şimdi ağzında renklerin bütün tadı
Kızılın güneş tadı
Mavinin su tadı
Beyaz zambakların utanmaz tadı
Hiçbir kuş barınamaz seninle
Yüreğin en eski aşk kırgını

Boş limonluklar, kurutulmuş elmalar
Kayıp gider, ürperdikçe zeytin ağaçları
Eylül böylece ayrılığın ve ölümün mührüdür
Kaybolan zamanların
Yaşayamadıklarımızın
Bu çılgın oyun, hayatlar içinde
Devinip duran
Ortak bir düş salgını

İşte aşkım
İşte ruhum
İşte ben
Ey sonbahar
Savrulup duruyoruz
Rüzgarlarınla
Yapraklarınla

Özel Arbul

Eylül Geçti

Böyle bir akşam vaktiydi
Yaseminler yavaş yavaş
Ve gece sümbülleri
Karanlıkta toplamaya hazırdım
Güneşten çekmişler kendilerini
Aşağıdan yukarı açılan bir yarım kuyu
Tül perde gibi yanan o ince koku
Yaseminler... yaseminler
Kör ağaçların yıldız dokusu

Durmadan yazıyorum bu çiçekleri
Derliyorum topluyorum
Bütün mevsimlerden gelmiş mektuplar
Solgun mavi kurdeleli
Kutularda saklıyorum
Bazıları kitapların içinde
Sayfa araları çiçek lekeli

Ben o kitapları okumuş muydum
Uzun yağmurlar yağıyordu
İssiz yollara çıkıyordum
Tehlikeli ve asi
İslanmıyordum
Severim yağmurları ve hala severim
Otursam yine yazarım seni

Bütün çiçekler mevsimleri anlatır
Sırtlarında basılı mühürleri
Yoğun bir akşamla bitti eylül
Evet yasemini zulamda gizli

Özel Arabul

GECE

Aşağıda yukarıda yıldız yıldız karanlık
Belli belirsiz solan ama değişen yüzleriyle
Gece ürkütür bizi sarsıp uyandırmazsak

Kıpkızıl bir çiçektir örsümüzdeki ateş
Orada yıldızlara dişlenip kalmış
Çiğlık atmadan önce ilk dalgayı içerdi
Gece kıvılcımlarla yanıyor sıçrayarak

Bir savaş arkadaşı, bir nöbet arkadaşı
Canlı kaçınıcı gece, dinleyişinden belli
Işığa susamış yükselip inemiyor
Hep aynı örtüyü kuşanmış hep eaynı karanlık
Ağır bir yengiye sesini kısarak

Biz yolumuzdaki aynaları kırarız kaçmak için
Bize göz kırpan, baştan çıkaran aynaları
Yanılsamadır hepsi
Her birimiz İsa uzantısında, üstünden yürürken gecenin
Buranın tıpkı eşi
Bir başka yere taşırız
-Cim karnında bir nokta kadar yüreğimiz-

Özel Arabul

GECE BOYU

Kımıldar toprak, kımıldar gece boyu
Baş göstermeye görsün bir
Çılgına döner bahar

Su aklığın dan zamanın
Tutkuyla girer de onsuz çıkarız
Bir elhimizde çocuk, ötekinde ölüm
Aydınlık güne doğru, yalnız

Güneşin adağı oldu hepsi
Sürüyle ateşe dökülür kuşlar
Tabu çekilirken üstümüze
Ağaç meyvasını atar

Bu acıyla
Nasıl yırtmaz pençelerim
Mavisini gökyüzünün

Özel Arabul

Geceler

- Nimet Konuralp için-

Kimseler ağlıyor görmeyecek
Yüreğim bir kızıl çember
Kendi içinde çevrilecek

Kimseler duymayacak acımı
Yaşananlar dünyanın ortasında
Kızıl bir gül dumanı

Kimseler anlamayacak
Yollarda çiçek döküntüleri
Bir borandır gelir geçer
Kazınır, silinir izler
Sabah için erken belki
Sonsuz yıldızdır geceler

Özel Arabul

Gecenin Kıyısında

Geçtim kıyısından gecenin
Yıldız döküyordu rüzgar
Vurmuş ellerini toprağın yüzüne
Ağır bir tüfeki sanki

Akşamdı ya da akşama yakın
Suya bastığımızda zamanı
Bir portakalı soyar gibi
Çevirir gibi yaprağını kitabın
Ağdı yüzüm karanlıktan

Nar çiçeğine benziyor ölüm
Öyle kırmızı öylesine sıcak

Özel Arabul

GEÇEMİYORUZ

Uzatma soluğunu üstümde yaşam
Uzatma artık daralıyorum

Oyunlar kurmuştuk yığıyla kendimize
Bir çember, bir çember daha atlayıp
Kim söylediye doğruyu, kim yaşamında ilk kez
Islak bir böcek gibi hakkediyor ölümü

Bir ses vuruyor, bir renk, bir biçim
Sevgilerinden, tutkularından tedirgin olan
Adımını dışarı her nasılsa atmış da
Parmak uçlarıyla dağlıyor bizi

En korkağımız yiğit kesildi
Varışıyla arındı yokluk, ama ürküyoruz
Bulması için biz seçmiştik onu
Biz, yığınları duvar diplerinden çekip
O yanımızda, o özümüzde, o her an tek başına
Kapıları açtı da ardına dek, geçemiyoruz.

Özel Arabul

Gir içeri sevdiğim

Gir içeri sevdiğim, ıslanmışsın
Gidenleri yolcu etmiş
Kendini yarılammışsın
Saatin bu yüzden mi durdu
Bunun için mi
Katmerli güller içinde
Bir diken gibi yalnızsın

Senden önce
Yağmur tozu döşeyip durdu
Pulkanatlı bir böcek
Yuğdu yıkadı beyaz odayı
Başka hiç kimse dokunamadı

Sözleri toplayıp yatağın başucunda
Bir lamba içine taşıdı
Aynanın buğusunu sildi
Karanlığını akşamların
Kışın çelik soğuşunu
Sağır günlerin yoksulluğunu
Daha önceki tanıkları
Hepsi dışarıda şimdi

Ah sevgilim
Senin için hazırlanmak
Ancak görünmez bir hünercinin
Çalışkanlığıyla
Sınanmalıydı

Gir içeri sevdiğim, ıslanmışsın
Seni kucaklayıp yatırayım
Bir bardak tarçınli ıhlamur, ballı
Kurutulmuş elmayla
İyi gelir
Yürek algınlığına
Sonra da uyumalısın
Kapattım kapıyı.

Özel Arabul

Gölgeler..

Son gülleri kaldı bahçemin
Sonbaharın gölgeleri
Bütün güzelliği burda aşkın
Kendini eriten bir mum gibi

Özel Arabul

GÖZALTI

Bir sabah ansızın gülümsediler
Elleri ulaştı yüreklerine
Kestiler soluğunu toprağın
Gözleri bir sıra ışık mıydı ne
Güneşi yazmak için biçimlendiler

Nasıl da böldüler öfkeleriyle
Pençeleri ağarmış dağları ortasından
Uzaktan uzağa büyüdü sesleri
Hızla vurdular topuklarını
Yeraltı suları çoktan haberliydi

Bu bir korkuydu üstünde
Kaçındığı bir yazgı
Ne yana dönse yollarını kestiler
Ağır, oturaklı, yalnız bir insan
Gözaltındaydı ilk kez, kendine karşı

Özel Arabul

Gün çekilir..

Gün çekilir
Yüregim yapayalnız
Solgun, yorgun bir ay gibi
Yokluğunda ne ışığım vardır
Ne de acı eksilir

Özel Arabul

GÜNLÜK

Bu ne kaygusuz gündür
Sıcağa asılıp kalmış
Bir şey yok diyeceği

İki balık döner durur
İki balık birbirine değmeden
Yutmak için yalnızlığı.

Ses, yine o ses
Bitişe karşı o ses
Can güneşinden tutuşturan yüreği

Özel Arabul

Hazırlık

Bıaktım bahar rüzgarlarını
Yaz güllerini, kuytulara sarmaşığı
Yüregimin çalkantısını
Sonbahar yağmurlarını
Nerdeydim ben, neresindeydi yerim
O yüzden bıraktım
Ölüleri ve aşkları

Şimdi tekbaşına, sizden daha ötede
Yeni bir güne hazırlanıyor kalbim

Özel Arabul

Irmak

Bir tepede açmadan başını ağaç
Aykuşığı gecenin içinde sesi
Bir salkım kuştur sonbahar onda

O ağaç mıydı ilk ateş düştüğünde
Sıyrılır sıyrılmaz gövdesinden
Başsız ve sonsuz bir ırmak
Çarpa çarpa döven kıyılarını

Bir yerlerden akıyor şimdi içime
Yüreğim ona göre biçildi

Özel Arabul

İçerde büyümek

İçerde büyümek

Pas kokulu bir çiçektir gökyüzü
Sabahları açmalara utanan
Daracık pencerede

Zaman geceleri içimde
Su yürüyen hüzündür
Salınır saçlarında anamın
Kaskatı bir ağaç taş döşemede

Güneş ne zamandır bir bıçak
Keser duvarı
Gölgemi uzatır karşı dağlara
Uçmasını bilmeyen kuşlara benzer
Ayak izlerim yanar toprakta

Ben burada doğmuşum
İçerde bütün analar benim
"ziyaret günleri" nden kalmış
yoksul bir şeftali gibiyim
ya siz dışardakiler
daha mı geniş soluğunuz

kardeşlerim

Özel ARABUL

Özel Arabul

İÇERDEKİNE

Sen içerde bir yerdesin
Zaman kök ağzında iek
Bir gelirsin glgen kayar geriye
Yüreğin çoğu kez süt damarıdır

Başın dayanır suya, uykusuz iner
Şabah iner incecik, gün artığından
Ölüm nasılsa sondan ncesi
Nasılsa umudun yaprak altıdır

Nereye değil, nereden düşer acı
Çember ember dnenerek.
Şen içerde birikimim kaskatı
zlemin aydınlığa yaslıdır.

Özel Arabul

İZİN VER

Bal güneşim,
Hırçın toprağım
Benim bir an yaşamama izin ver
Yapayalnızlığımı sürdüreyim.
Böylesi gider hoşuma.

Hırpalatmadan kendimi
Saygımı harcamadan cömertçe
Bir an yaşamama izin ver.

Sevişir, hoşlanır uçarız sevinçten
Emeriz havayı, mutluluğu
Dillerimiz anlamsız ve yabancıdır.
Başkasında kendimizi zorlarız.

Benim bir an yaşamama izin ver
Kavurucu ağacım
Kafeslerine almadan beni
-Ki onu içime çarçabuk yerleştirirler-
Lambamı taşırlar su kenarlarına
Islak kumlarda geceleri yeni avlardır
Gözledikleri.
Kendileri uykularında yalnız, yorgun
Hoyrat elleriyle benim yüreğimi ezerler

Bırak zorlu gençliğim
Bir an yaşamama izin ver
Sesim açık kapılardan süzülüp geçsin.

Özel Arabul

Jazz - Blues

Şimdi nereye gidiyoruz ona bakalım
Bilmeliyiz nereye gittiğimizi
Kapıları çarparak dışarı çıkıyoruz değil mi
Islak taşlarında kayarak bu eski sokağın
Hala değişmeyen kaldırımlarında birbirimize tutunarak
Ellerimizi arıyorsak
Artık bilmeliyiz

İçimde yalnız bir göçmen yerini arıyor
Yağmur yağıyor gökyüzü kapalı
Nehrin bulanık suları köpürmüş duyuyorum
Beni kendine ayırmışsın, farkındayım
Yollara çıkarmışsın, yaşlı atların toynak sesleri
Duman içinde ve alacakaranlığın

Yüzüne bakıyorum bir pencere açılıyor
Bembeyaz bir zambak uzanıyor geceye
Yaşadığı toprağa benzemiyor
Eğimine bakılırsa dağların yalnızlığı
Bu kente hiç yakışmıyor

Adresi unutmuşuz kimbilir nerde
Bulanık yüreklerimiz
Karıştırdıkça eski aşklar ufalanıyor
Yalansız, özürsüz hatta özlemsiz
Bir kadın bir erkeğe tutunuyor
Anılarına tutunuyor, acısız
Resimleri tarıyor ıslanmış tümü
Hepsi siyah beyaz
Kimseyi tanıyamıyor

Bu caddeler, bu evler, bu nehrin kıyısı
Siniyor dağıtıp durduğun sesin
Sütunlara, vitrinlere, ayak seslerine
Kafesler darmaduman
Tüm kuşlar salıverilmiş
Suyun üstünde tüten sis
Dokunsan masmavi hüzün

Özel Arbul

KAPISIZ PENCERESİZ

Eksiksiz bir dize yaratmak
tenin sevincidir günah tanımayan
Ruhu arıtan ve içtenlikle dolu gücüdür belki de
Ne cennet ne cehennem yeryüzü burası

Sözün koynunda sevinen saflığıyla
Unuturuz düşünün,
Ozan ile düşünürün yokluğunda solduğunu
Bizi yücelten en güçlü soluk düşüncedir yine de
Şarkıyla, renkle, sözcüklerle besleriz onu
Bir ağacın tek yaprağında
Acımız biçimlenir, çağımız yansır
Kılıcıyla gelen özgürlüğe

Savaşlar duracak, altın damlası gibi akacak utku
'Bana verecek neşeniz yoksa ölmeliyim'
Diyor bir yandan
Önce yaşlı güneş pencereden dışarı çeker ışığını
Olgunluğa ulaşmak için gösterilen çabanın
Belki ondan yeğ olduğunu saklayarak

Uğraşın ne üstünde, ne karşısında
İçindeyiz onun
Güçlünün önüne dikilmiş tarih diliyle
İyi savaşçı olmak gerekir
Ama yenenin her zaman haklı olmadığını bilerek

Kan ile suç kaçınılmaz başlangıç
Mantığın mantıksızlık ettiği o küçük anda
Belirir tüm ilişkiler
Yiğitlerin zırh giydiğini unutursak

Gerçeği yadsıyan insan boşaltır aydınlığını Oysa doğayla uzlaşıp dinliyor yürek
Ölüme ve yaşama peki demeden

Yolculuğumuz ölüme. zahmetli ve uzun
Kapisiz, penceresiz bir kaleyiz hepimiz
Acımanın saygısızlığın ağlarıyla
Çok geç anlaşılmadan tuzak
Aldatmaca gözlerini puslandırmasın
Biliriz seven kişinin neye uğradığını

Özel Arabul

KARANLIK VE IŞIK

Tenin ve düşün sınırında
Şerbet değil
Ağıyla bal kotarırsız

Uyuyan tanrı silkinir dizlerinden
Kasıklarda çiçeklenir tohumu
Ve karanlık, ışıkla kucak kucağa

Binlerce çarpıntısı kaygının
Mayıs böceği kırlangıca yürürken
Şafak, soluğunu gezdirir üstümüzde

Ulu çağrısıdır bizim yaklaştığımız
Uğultusu asılı meyva dolu ağaçta
Göbeği topraktan kesilmemiş ruh

Özel Arabul

KAT KAT AÇAR

Buradan geriye kaç kişi sığmıştır
Binlerce binlerce yıl önce
Mermer taşlardan atlayarak
Çıplak ayaklarını kaç kişi çoğaltmış
Kaç kişi orada kalmıştır

Sözler çok toy, henüz insanın tutsağı
Buz gibi ılık çalan gece poyrazında
Yaşayan bir varlığın duyarlığına dokunur
Parmaklarında taşıdığı canla
Arkasından yükselen denize
Bir aynaya doluşan binlerce gözle
Dokunur bir canlının dibe çökmüş acısına

Az çekmiş sığağını, hala titrer elleri
Sarsılır bir taş, toprak kalkar yerinden
Dağıyla, yamacıyla, tarihiyle bu eski kent
Göresi gelir ışığı, göresi gelir
Açar yine açar, kat kat açar
Yarınlara umudu

Özel Arabul

Kavuşma

bugün değilse yarın mutlaka
kavuşmak hatırlamaktır ya cancağızım
buğulu cam gibi işte anılar
hepsi döküntü bulut
bir yangın çıkarırım şimdi
boşlukları yakarım
hafif bir uzaklıktan çekilir
kendime mi yoksa sana mı bakarım
Özel Arabul

KESİT

Şimdi ordasın
Nereye dokunduysan orda
Biraz rüzgar biraz kuş

Durmadan çoğalan
Sıcak ağaç kokusu
Bütün gün aramızda

Sustukça görüyorum
Dalgalanıyor yüzün
Uzun ayrılıklarda

Özel Arabul

KIMILDAR UYKUM

Kımıldar uykum
Uykumda sesim kımıldar
Ve boşlukta açan
Korkulu bir gözdür o

Büyüyen ağrısıyla usul usul
Düşlerimiz çekilir
Bir yerde gece çekilir
Orada öyle vurgun, öyle acımasız
Hiç kullanılmamış
Hiç soluk almamış gibi
Uzanıp yatar kimliğimiz

Özel Arabul

KIRGIN

Bütün gün asılı durdu o güneş
Çekinceye dek anılardan zamanı
Bakır bir tepsi gibi yansıdı içimizde

Gider yine geri döner yollarım
Sularına yavaşca, yavaşca sularına
Şimdi değil bir önceden belki de
Bir düş sıçramasıydı bu kuşkularım

Sürgün bekleyişi üstümüzde gerilen
Yorgun uykusunda en yeşil
Asılı kalmışız tutkuya
Orman içimizde, gövdemiz yaprak kesilmiş
Biraz ötemizde umut
İklimler değişir de
Biz neden geçemeyiz
Bir günden ötekine

Özel Arabul

KIŞ DÖNENCESİ

Kalın gövdesinden tutuşmuş tomruk gibi
Rüzgarda acısını tanırım onun
Hiç bu kadar yakına gelmemişti
Gökyüzünün gergin göğüslerinden
Toprağa kar olup sağıldı hüznün
Öyle şeyler gördük ki
Utandık sıcaklığımızdan
Işık olmanın aydınlığında ölüm

Kim bıraktı bizden önce bu korkuyu
Yüzlerimiz duvara dağlanmış gibi
Kitap içyüzlerinde soyadımız tutuklu
Daha kaç dilde susacağız
Kaç yaşamın üstümüzde yalınkat gücü

Bütün akşamlar biraz da seni taşır
Kurşun gibi inirler bulut üstünde
Bir sandalın akarsuya duruşu gibi
Gölgen ayrı yüzer, bedeninin ayrı
Diyeti acımasız duyarlığının

Özel Arabul

Kim İnanır

öyle uzun zaman geçti ki üstünden
kim bana benziyor şimdi
kim artık senin çizginde
izlermiş gibi çiçek açmış ağacı
kalakaldık düşlerimizin önünde
hiç sorduk mu neden bu kadar yakınız
uzak kaldıkça birbirimize

yazıktır tek başına bir bulutun
tepeleri sarması
taşır sürekli serinliğine
paylaşılmayan yalnızlığını
bu yüzdendir hüznün
gökyüzünün en eski parçası

yine de senin her gidişinde
açılmadan içine kapanır yüzüm
nasıl bıraktıysan senin renginde
peki ama sen ne zaman gelmiştin
söylesem kim inanır gittiğine

Özel Arabul

KİM YÜRÜR

Yuvarlak altın yüzünden geçmişim günün
Derin ırmaklar boyunca ilerlerken
Sıkıntılarımıza bile alışık
Niye hep gün ortasına çakılı kalmış
Bu yapışkan yoğunlukta ıssızlık

İlk söz vardı ya, insana değin
Nice umutlardan devşirdiğimiz
Ama bir başka iklimde
Ölümün her an su başında beklediği
Taze bir erik gibi ısırıldığında zamanı
İlk söz vardı ya,
Binlerce ses arasından onu ararım

Bilirim can yürür, kan yürür şimdi bedene
Yine dönüşünden fıskıracak sevincim

Özel Arabul

Kimsiniz siz

Dipten vurdu dalgalar
Kelimeler suyun üstünde
Bitimsiz ve çürümüş
Ölü balıklar gibi yüzüyor

Kollarınızı açarak sarılmıştınız
Kıyıda hayal gibi ağaçlar
Kökleri suyun içinde
Açılıp kapandı birden
Kalakaldım ortanızda
Ne çabuk
Parçaladınız

Bana ne kadar tanıdık gelirse gelsin
Bu liman o liman değildir
Vakit sizde kısacık bir akşam
Sessizlik her zaman
O ölü balığın ağzında yemdir

Sahi kimlersiniz siz
Ateşle suyun arasında kapalı
Dalgakıranı insan tuzağı
Anlatmadan yaşadım hiçbirini
Bu gemi bu yüzden
Bir daha yüzmeyecektir

Özel Arabul

KOLAYDI

Kolaydı bir zamanlar
Değiştirmeye alışmadığımız
Bozmadığımız sürece gizi

Yağmurda islanmadan
Bir tek su vurmada n yüzüne
Cam gerilmiş bir bahçede
Gvez karanfilleri çiğnemeye benzer
Anılara bastırmak kendimizi

Tutunmaz umudum inancım olmadan
İyi niyeti abartarak sevi sansam da
Bana sırt döner
Bunca ilkel ve yabancı
Pusatlarını dökmüş sağduyum
Kırılır kapısında
Yüreğim çarparak, coşku içinde
Beklerim nerede yankılanacaksa sesim

Özel Arabul

KORKUYA DOĞRU

İlk uzaklaşmada konak yerinden
Büyümler içindeydik
O kadar yakındık ki denize
Kaybolsak da bir tutkuda
Çoğalırdık özleminden

Ne zaman sunuldu
Kolay sevileri nasıl sunuldu
Işığı içeren yüreğimize
Gün geriye döndü, gün üstümüzden
Ardımızdan yetişen korkuya doğru

Özel Arabul

KURTULUŐ

Nereye koyacağımı bilemiyorum, beni sıkıyor
Küçük, zavallı yüreğini yiyor sorunlar
Kan akıyor ağzından ve çok yavaş çığnıyor avını
AteŐten sıçrayarak gövdesi yanıyor.

Bu çok bilmiş insanın gölgesi güneşi örttüğçe
Olmayacak sınırsız amaçlar uğruna,
Boş yere harcadıkça ateşi,
Gönül gözü açık sevdiğim öfkelenir
Bilir sonsuzdan kopan sevginin, bütünden kurtulduğunu
Bir atılıŐta kızgınlık ve kin saçarak
Her dođuŐu engelleyen ölü varlığı kovalar
Kahramanca yalnızlığında,
Őaşmaz bir alev gibi yaşamla gerçek sarkacına tutunur.

Bereketle filizlenir bu tarlada sonsuzluk
Topraktan insan ve dost sevgisi doğar.
Őaşkınlığı yutar bütün dünyayı
Yalnız geceyi kendine, ölümlü genç bedenine adar.

Feracelerini kapatan dualarıyla
Güzel başak gözlerine ağıtlar yakmalıyım.
Tanrı iyi, topraksa iyiyse konuş artık çocuğum
Bütün çevreleri insan dalgalarına bırak.
Tüm ışıkları dağıt, yansın tütsüler
İlk erdem kavranacak nasıl olsa maddeye karşın
KurtuluŐun avuçlarındadır
Anlamaz beynin geçmişten başkasını
Yüreğin ancak gelecek için soluklanır.

Özel Arabul

Masal

Masal bu..
Seni sevmek bir masal
Bütün dūşler seninle
Sebebim sensin
Ey Sevgili
Kalbim gūller içinde

Saklamadım
Hiçbir zaman
Ne nefreti ne de aşkı
Böylesine bir zamanda
Sevgililer dūş masalı

Bir ormanda yasaklı
Kurtlarla kuşlar yaşar
En içinde, en derinde
Küskün bir peri saklar

Gūller açar ipekte
Masalarda buluşur
Yıldızlar düşer suya
Gizli bir aşk dokunur

Sana aşık olmaktır
Böyle masal anlatmak

Bu yüzdendir hem aşkı
Hem de eski masalları
Tek başına
Yaşamak

Özel Arabul

MAYIS ÇİÇEĞİ

Bana balını göster mayıs çiçeği
Arka bulup güçleneyim
Biraz zamanı geçirsem
Ansızın açılmış duman gibi
Sürekli umutsuzluk içinde
Uçup gider kuş
Kaybolur sözlerim

Parmakların dokunduğu acı
Gökçe ışık
Altın iğnelere vurulmuş
Ğöğüs kafesine çarpıyorum
Özüne çarpıyorum
Bir şimşekle ansızın
Bana balını göster mayıs çiçeği
Onulmaz günlerin közünde yim
Yeni aya dolanıyorum

Özel Arabul

MEKTUP 1

Sen gideli bu akşam
-Bu pazartesi ayazında
Bana destan dolusu
Anıları tokat gibi çarpan
Kapkaranlık rüzgarla-
Tam bir hafta oluyor

Dinledim radyoda
Gönlü tok, sevinci bol türküsünü Silike'nin
'Kekliği düz ovada avladım
Kanadını çam dalına bağladım'
Boyası dökülmüş kırmızı saksıdaki menekşelerim
Elimi kapı tokmağına yapıştıran
Çamda buzdan çiçekleri
Ürpererek seyrettiğim
Bu şubat sefaletinde
Penceremden ağırlığı ve dumanı
Ve karanlığı sevgilim
İncecik yalayıp geçti
Mektubundaki çağırışın lezzeti
Ben, Ne tül perdelerdeki düşsel görüntülerde
Ne bol leylaklı
Bol sevdalı
Bahar sevinçlerinde
Böyle sıcak
Ve böyle sarsılarak
Aranmamıştım

Aynanın önünde ydim
Beş dilimli sandalyemde
Odamı
Bozacının kalın sesi
Simsıcak yorgun sesi
Dumanı tüten tarçın gibi
Dolduruverdi.

Gözlerimi kapattım
Bir akşamdan
Seni bu akşamlara
Hazırladığım
Mavi pijamalı
Ağır ve tutkulu güzelliğini
Bir resim gibi geceme serdim

Yalnızdım
Çok mutlu, çok yalnızdım
Artık camdan incecik uçuşuyla
Saatini yutmuş timsahı
Ve 'Mıççırığıyla'
Gelebilir Peter Pan'ım.

Sana söz vermiyorum

Bir daha ki kış
Bu yreğın
Benden ağır basacağına
Emin değilim.
Belki biraz kesintili, belki birden
Üzüntü dolu yumuşaklığımla
Seni de
Bütün savrukluğumla
Geçebilirim.
Ama inan,
Her dönemecinde,
Yalnızlığın
Ve umarsızlığında
Seninleyim.

Özel Arabul

MEKTUP 2

Öldükten sonra da
İnce bir yağmur gibi çiseliyecek
Sevgilimle kardeşimin ihaneti
Toprağımın üstüne

(Geniş bir bostanın saz kaplı çatısından gece yıldızları seyrettiğimiz bağ evindeyim.
Toprağa uzanıp toz yüklü çınardan güneşi izliyorum. Kuyuda serinleyen karpuzdan daha
körpe yüreğim. Başımın altında toprak çitirdiyor, toprağın verdiği en güzel eser üzümler
çitirdiyor, esen rüzgarla yüreğim çitirdiyor. Gözlerimi kapatıp sabahı yaşıyorum.)

Ben artık
Yazışmalarda en bıktım
Bir süvari atını ister çeksin
Yol kenarına,
İsterse poyrazdan korunmuş
O serin kayalarda
Seni düşleyim.
Böyle bozuk havalarda
Gelir, Koyu kızıl akşamlara
Sonbahar düştü düşecek diyeyim.

(İzmir'de akşam oluyor. Bir pencere açılıp kapanıyor ansızın. Zayıf, küçümencik bir
adam altın damlaları gibi yüreğime akıyor. O mu, başkası mı belli değil, sızlayan bir taş
sonunda, yüreğim.. Saçları simsiyah ve gittikçe başımda örülüyor.)

Ben artık,
Yazışmalardan bıktım
Ağzımda kestanelerin keskin tadı
Ellerimde sabun kokuları
Her saniye seni yaşamaktan
Ve bahardan
Şaşkına döndüm.

(Taze bir süt gibi beyaz yüreğim. İnanç dolu, güven dolu dumanlı başım. Kendimi
suyun ortasına bırakıyorum. En değerlinin kolları bağlı arkasından Bütün yasalar
sırtından bıçaklanmış. Karanlık perde perde ıslanıyor. Yağmur esmerce gözlerimde..)

Ben artık,
Vurgun ağzı
Tipinin birdenbire bastırıldığı
Çorak topraklara bile
Özenir oldum.

(Yaldızlı kumlara uzanıp, utanç dolu bir türküyü çağırıyoruz. Bir otobüste ya da yatakta,
Bir tanrı Pan ki keçi ayaklı, gözlerimizi kapatıp aşk sanıyoruz. Gizi esrarlaştırıp avutarak
kendimizi. Oysa her zaman tek, her zaman tek..

Biraz daha zorlayabilsem kendimi, gözlerim bulanmasa, ellerim titremese dursa,
acıkan bir gövde, bir yürek olmasa.. kendi çizdiğim çelebime tutkum büyümezdi.)

Çifte su verilmiş çelikten olsa
Bölünür ortasından
Bu denli acıya dayanmaz yürek.

En yumuşak, en sert
Ve en edepsizi yeryüzünün
Yapışmış elleriyle
İki ucu keskin bir bıçağa
Antika mozaiği oyar gibi
Kazır gibi onu lahitten
Bozuyor günün rengini

(Bu kadar yanıbaşımda, bu kadar yakınımda bir ceza taşımak, ömürlerce.. Havada görünmez kuşlar uçuyor, karanlık.. Bir o kadar karanlık ağıyor kanatlarından.. Birçok ağaç aynı anda baltalanıyor.. Sesi çığlık yaprakların.. Bir çiçek gibi dağılıyor sular.. Ah aptal çiçek yüreğim, tutkun niye ölmüyor. Esmer teninden daha ılık, kurt ağzından daha keskin bir tırpan biçiyor düşlerimi.. umut dolu özlemimi)

Sana
Verdiklerim değil
Geri alacaklarım
Susadığım zaman yalnızca
Sevmek en güzel tutku
Bilinmese de, düşülse de
En yüksekte
Kafamdan ışıklı geceyle
En büyük durak diye sende yaşamak
Bir yaz boyu, bir güz boyu
Ömür boyu

(Sıska bir söğüt altında azıklarımızı çıkardık. Birkaç zeytin tanesi, kızarmış somun, içi is dolu ayran bakracı. Ayaklarımızı uzatıp dinlendik sonra. Uyandıgımda yine yalnızdım. Kırbamı, kadınıma, amacımı çaldırılmış..)

Günlerim benziyor
Son kaçırdığı treni
Hala bekleyen
İstasyonda
Gözleri dumanlı
Başı sevdalı
Yaşlı yolcuya
-Usu öyle karışık-

(Her susuş bir yalnızlığa karşıdır. Mutlak yalnızlığa. Şayet önceden başkaldırmamışsa.. Sevebilmişse insanı tüm kaypaklığıyla.. Tehlikeli civa gibi aydınlıktır gelecek. Bilmiş ol ki bu ne acıdır, ne katı bir mutsuzluk. Bir su gibi insandan insana akan, gizemli, kocaman, her dönemde sarsılan.. hepsinden ilginç değişen insan. Korkuyla tutuşup, telaşla yanıp, hızla geçti yanımdan. 'Dur' diyemeden, 'Sus' diyemeden...)

Sus
Masmavi bir ay açıyor
Bak yörene
Yeniden doğabilirsin

Özel Arbul

MEKTUP 3

Sen daha gelmeden
Sevincim
Masanın örtüsüyle
Koyu yeşil camların üstündeydi
Kafamdan şimşek gibi bir umut geçiverdi
İlk kez nedensiz, keyif için bir yüreğe dokundum
Düşünmek dengeyi ölçüğünde tartmak mıdır
Düşünmeyi kaskatı vurdum.
Artık hem uygar hem ilkelim

Yıllardır böyle zorlu olmamıştı kış
İçimde soğğun ve yalnızlığın acısı
Bir buzdağı gibi serpilmeden Titreyerek bahar
İlk yağmurunu dün gece
Toprağa döküverdi.
Bir dostun yolladığı
Mor menekşeleriyle de
Bu kez
Utanarak çiçeğini gönderdi.

(Atların toynaklarında, meydanlarda değil savaş.Bir sele zeytin gibi yemyeşil, insana sunuyor onu doğa. İlk çekirdek insanda. Kanla dolu, avutulması olanaksız yüreğimiz. Ağaç tomurcuğa kesiyor. En ilkeliyle, biz çekirdeğiz.)

Burada bütün kuşkularımla
Bilmem kaçınıcı ağırlığında gecenin
Yüzündeki benleri sayar gibi
Yanlışlıklar güzele durdu, güzelim.

(Gizlemek mi istiyordun? Uzun trenlerin uzun camlarından kardan çiçeklere dek.. Neşeyle ıslık çalan bir kamyonete ve iki dağın arasındaki kıvrılan şoseye dek..Konuşmaktan daha tehlikeli değildir susmak. Düşünmemek için konuş. Düşünmemek için ver tutamadığın sevgini.Ben ilk kez böylesine yumuşacık ve edilgenim.)

Bütün hızıyla koşuyordu önceden
Ayrılık senin yanındayken de..
Akşam birden bastırdı.

Ne aynaya yapışmış
Senin çingene karanfilin
Ne benim elverir diyemediğim
Yaklaşan, tutsaklıktan beter
Korkum geçebildi
haykırışını gençliğimin.

(Unutmayı öne aldık. Korkmadık unutmaktan. Dinsel törene girercesine, avuçlarımızdan gözlerimize onarılmaz gücü serptik. Bu beden yaşlılık, bu beden hastalık ve bu beden ölümken, inanç doruğuna yine onunla sızradık.)

Uyuyor yaşam

Rüzgarsız.
En çukurdaki
Ağaç gibi
Onu bol ışığıyla yaşamın
Biz uyandırdık.

Özel Arabul

MEKTUP 4

Gece denizin uysal bedenini yırtan
Ve bana acı çektiren umudum
Göz kapaklarımı zorluyor bir kez daha
Bir kez daha yokluğun eşiğini geçmek için

İo'nun başına sardığı
O uğursuz sineği Hera
Çağlar boyu bir değirmen taşı gibi
Bırakıvermiş gökyüzünün karanlık boşluğuna

Yıldızların soğuk sessizliğinde zeytin ağaçları
Hafifçe okşuyorum başlarınızı
Hiç usanmadan
Yalnızca bir tek yürek kıpırtısı
Bir tek umut soluğu
Bu Çınarlı toprağına uzanan

Canlı ve altın sarısı güneş
Kimse yok seninle aramıza girecek
İçime çaktığım sıcak soluğundan başka
Yardımsız ve güçlü temizliğinen başka
Benim umarsızlığımdan başka

Bilmem ki nasıl olacak
O aydınlık sevgiyi yeryüzü kabuğunda
Beklenmedik renkleriyle zorlamak
Unutmayı her çağırış
Biraz daha ertelemektir öteye
Boğazıma sarılan ellerin ağırlığı
Gözlerini görmesem de bilirim sendendir
Sendendir bana geçen acımasız duyarlığın

Yanlış bir ardıç kuşunun dağlardan
Denize süzülüşü
Her akşamüstü aynı rüzgarın
Aynı kayığı belli bir yere götürüşü gibi
Sallanır zaman içinde inançsız yüreğim

Özel Arabul

MENEKŞE RENGİNDE

- Armağan'a-

DÜN

Menekşenin düşü sarmal bir dünya
Düşer gibi, gölgeli kuytu bir suya
Hiç duymadın, ses vermedin çağırma
Bilmiyorum, gelir misin bir daha

BUGÜN

Günboyu çaldı durdu telefon
Tanıdık, tanımadık herkes evdeydi
Bir güneş, bir bulut vurdu perdeye
Duvardan gölgeler silindi önce
Havalandı kuşlar, sesler kesildi

ŞİMDİ.. HEMEN

Bütün akarsular okyanuslara
Sen göğsünde rüzgar
Yalnızlığa koşan bir delice su
Gölgelere sarılı akşam renginde
Şu anda, şimdi nerelerdeysen
Geçtiğin yollar hüzün
Aktı içime

Özel Arabul

Mevsimlerden yaz

Bir yanım deniz
Güneş öteki yanım
Sarışın bir günün ortasıdayım

Islandı saçlarım
Çıplak ayaklarım
Seninle barıştım
Kendime kırgınım

Özel Arabul

NASIL

Kuru bir dal nasıl çiçek açarsa
Nasıl uyursa sabaha karşı sular
Ve bir bebek ilk soluk aldığı zaman
Öylesine başlar içimde yaşam

Özel Arabul

NEDEN ÖYLEYSE

Tutunup dere kenarındaki ince sazlara
Bu gezegenin en eski türküsü
Kendi başına iner yorgun
Kendi aydınlığına

Belki hanımgelinlerimizin
Bol güneşte yuğduğu
Sıcacık çayır nanesi kokan
Patiska çarşafılarına sinmiştir bir de

Şonsuza açılan kanatlarıyla
Ölümü ve tanrıları geçiveren
Umuttur tek başına
Umuttur belki de ezgilerinde sunduğu
Almamız gerekeni hiç bilmedik
Neden öyleyse çırpınmamız kapılarında

Özel Arabul

O Gündü

Önce renkler belirdi odamda
Sonra sabah girmişti
Hiç unutmam
Tam uyandığım andı
Gün saati mi, kum saati mi
Neydi bilmiyorum
Her şeyi bir başıma yaşadım
Dokundum isminin ilk harfine
Issız yollarımdan yürüyüverdi

Rüzgar ateş gibi dolanıyordu
Solugun, kokun
Tan yeni atmış
Ormanlar gerinmiş karşı dağlarda
Seslerini duydum açılan yaprakların
Sürüler halindeydi
Gölgeli gözlerinin üstünden
Birden ne çok kuş havalandı

Bulutlar silkindi mavinin içinde
Çizildi gökyüzü
Adın yine kaçak, adın en gizemli
Bir karıncanın kuytularda beslediği
Bal ışığıydı
Sabahın içinde ovaların teri
Ama nehirler
Ki sonsuz nehirler
Bakir toprakların, killi deltaların
Arasından geçerken
Bundan sonra düğümlemlenip akacaklardı

Kaç yıl geçti aradan
Bilmiyorum, o gün gelmişti hüznün
Issız bir kış gibi aramızda
Değişmeyen iklimini yaşadı

Özel Arabul

Okul Çağı

DERS1

Atlaslarda tuzlu tuzsuz gölleri
Belletirler uzun değnekleriyle
Sanki karınca yuvası
Daracık kahverengi çizgiler
Sınırlar çiçek açmaz diken içinde
Gemiler geçmiyormuş izinsiz
Paylaşılmış deniz dipleri
Olgun bir dut gibi sallanır başım
Kürsünün gölgesinde

DERS2

Sultanlar girer birden sınıfa
Altın işlikleri
Ve saf ipekten otağlarıyla
Savaş tortusu gibi
Biçilmiş gövdelerin üstünde

DERS3

Birbirimize bakarız bütün çocuklar
Saçlarımızdan yakalarımızdan
Dökülür aşağıya sayılar
Kırık bir doğru gibi parmaklarımız

ÇOCUK

Hiç sormadım gelmiyor aklımıza
Babam neden kullanmaz ürettiğini
Niye ürkütür onu çarşılar
Sesi de benzemiyor başkalarına
Eski bir top gibi düşer yüreğim
Koşamam çayır kuşlarıyla
Hepinizden daha yorgunum şimdi

Özel Arabul

ONARIM

Ortada kaynayan zift kazanı
Rendelenmiş tahta
Çıplak tuğla duvarlarıyla
Yeniden biçimlendi odalar
Bu bina bütün bir yaz hazırlandı kışa

Dökülen yaprağını eklemeye çalıştık
Alını değdi çatının saçlarımıza
Kapılar, gizli bölmeler, içiçe koridorlar
Ne varsa onardık kendimizin dışında

Yer değıştirdi gün içinde uykumuz
Aramızda bölüştük bize düşeni
Belki bir tarih bu taş, eşğimizde
Ağır, kara bir yılan gibi kımıldar
Geceleri ev ve çelik iskeleti

Özel Arabul

ÖFKE

Şimdi ilk korkunun dönüşüyle
Göktaşı da düşse aramıza
Geçer ıssız karanlıktan
İçi oyuk ağacız herbirimiz

Ağusunu tükürüp attım yüreğimin
Bu bozkır denizinde
Kıpkırmızı kesildi toprak

Özel Arabul

ÖĞRETMEDİNİZ

İnanmayı öğretmediniz ki bana
Ne zaman size uzansam
Çok kısa dalgalardan döndü başlarınız
Geriye her bakışında
İçimi örter yorgun ve usanç dolu
Bana itilmiş yalnızlığınız

Kişinin en büyük erdemi
Kendini tanıması değil sanırım
Kendini anlatmaması belki de
Belki de o kocaman yalınlığıyla susmasıdır

Özel Arabul

ÖPTÜM SENİ

Koydum seni suyun yerine
Dağıldı yüzün
Bir bataklık otuydu ellerin
Kavradı taşların altından
Yıkanan günü

Yerinden kaldırıp bir ağacı
Uyuttum seni
Habersiz benden
Çevirdi ağzın nehirlerimi

Yulardan atmış bir tay gibi
Devrildi gök üstümüze
Öptüm seni
Biraz yana döndü güneş
O kadar

Özel Arabul

ÖYLE ÖZLEDİM Kİ SENİ

Öyle özledim ki seni
Kurşun dökülür gibi suya
Dibe çöktüm

Sesi uçtu yüreğimin
Yüzümde birden
Rüzgar boşluğu

Akıyor toprağa gün
İncecikten kan gibi
Siner yüzün
Akşamıma

Özel Arabul

ÖZLEM

Baktım yana yatmış
Bir kırmızı bir çiçek
Yanlış bir taş düşmüş yolun üstüne
Göztaşı mı, göktaşı mı bilemediğim

Baskın korkuları vurur dağlara
Sudan önce suyu boğar su örümceği
Kocaman bir ağız olur da
Fişek patlatır gökyüzünde

Aynalara vurmuş, cama sığınmış mavi
Ters dönmüş dürbünlerimizle
Güneşi mi ne çitiledik
Kaçınıcı ezberleyiş bu
Özlemini

Özel Arabul

Rüzgarmış..

Öğrendim aşkım
Bir rüzgarmış yaşamak
Dağılan gökyüzünde

Yıkıntılar bırakır ardından
Tohumlar taşır yeni hayata
Giden savrulan hayat
Kalan aşk söylentisi yalnız

Özel Arabul

Sabah Çağrısı

Uyan şimdi uyan tam gümüş vakti
Bir su tomurcuğu patlar mavide
Açılır göğsünde gün, görkemli diri
Ne varsa kırlangıca dönüşmen için

Belki biraz Sümerlisin, yüzün uykuda Sümerli
Bir sarnıç başında yüzün
İpek sarılır, toprak yırtılır, bir yıldız düşer
Sabah üstümüzde zeytin yeşili

Düştür bu, başka türlü olamaz düştür bu
Damar damar açılan gökyüzünü
Nerdeyse tırpan gibi biçiyor ellerin
Çok yaşadığım, daha yaşadığım
Bir sandal ayrılıyor sahilimizden
Uyan şimdi uyan tam rüzgar vakti

Özel Arabul

SABAHIN SERİN BAŞI

Sabah serin başını yasladı pencereme
Boynunda asılacağı iple dolaşan kadın
O en yüksek rüzgarlı dağ başında
Umutunu çoktan harcadığı
Ve artık bulamayacağı için özlemini
Bir sevecenlik gibi geçiverdi
İnsan boyu çatlayan toprağını

Özel Arabul

Sakıncalı

Çıplak ayak yürümeli yollara vurduysak eğer
Tanımadık hiç kimseyi
-şimdi kendine öncelik ver-

Çevirir akarsular her yandan
Yamaçlardan taşır bıçkın rüzgarları
Bu nehirler ki görünmez atlasta
Koşumsuz atlara benzer

Yeniçeri eskisi, karakullukçu, kalyoncuyduk
-Zaman o zaman mükemmel ama güzel değildiler-
Yirmiiki borulu miskalle yani kendi sazımızla
Pes sesimiz durmaz hala hicazdan söyler

Beyaz ipek gömleli, lahuri şallı bir akşam gölü
Önümüzde uzanır akdeniz edasıyla
Dörtbir yanı revak örülmüş kıyısında havuzun
Soludukça üstümüze yeni bir yaşmak örer

Payandalara yaslanmış,
Çöktü çökecek ıslak ahşap evlerde
Perdeler çekilir duvardan duvara
İnsan yaşadıkça kendi sesinden ürker

Ölüm sırma kamçılı fırtınadır Bakü'de
Zırnık, sacyağı, nişadır kokar
Şaşkın bir güneş düşse de bahar yerine
Uçurumdur hendeği geçerken söner

(Bakü - Nisan 09)

Özel Arabul

SAKIZ AĞACI

Bu gece yaşı bir sakız ağacı gördüm
Kolları karanlığı taşıyordu
Bu gece ay ilk dörtlükteyken
Toprakta karıncalar yuvalarını
Su böcekleri yosunlu keaya diplerini bırakıp
Kimiltisiz ve dar zamanlı
Yaşamı karşılıyordu

Göğsü yarılmış, morarmış dudaklarıyla
İnip kalkıyordu susuzluğu denizin
Ve bu gece havada
Durmadan kaçındığımız
Yalnızlık tütüyordu

Yaşantımızdan ayrılıp sessizce
Özlemin kupkuru ayazını
Islak otlarda çiğnedi beklenen
Hüzünlü Foça'nın dalgaları gölgelendi
Sıkıntısı büyüdü yüreğimin

Mermer basamaklarda bekleyen
Yaşlı sakız ağacı
Başını suya vurup ağladı

Özel Arabul

SAVAŞIMIZ BİZİMLE

Güneş toprağımıza meyvasını düşürdü
Buğday benizlim,
Küçük Asya'm çeltiğini verdi
İçtik terimizi
Sakız rakısıyla

Varlığımız haklıdır bizim
Toprağımızda zeybekler topuklarıyla
Can verirdi Bozdağ'ın taşına, yamacına
Serin gecelerde döşediğimiz hayıt kokardı
-Mavi çiçekleri oğul verenden-
Denizimiz haykırışı belletti bize
Usluluğa ve alışkanlığa karşı.
Uygardık barış için
Yabandık kendimizde.

Ölümler üzerinde özgürlük çiçek açarsa
Acımam buz gibidir, ürpertir beni
Biz yine döneriz doğaya.
Suyumuz ve aşımız insandan gelir,
Yatağımıza kara çamur sıvanır,
Uykumuz ağır basar, toprağımız diken verir.

İnsanı insanla kurtarmıştık
Buğday benizlim,
Savaşımız kendimizledir.

Özel Arabul

Savruldu

Savruldu yapraklarım
Dağıldı mevsim
Ya ben
Şimdi sensiz
Ne yapacağım

Özel Arabul

SAYRI

- O nasıl rüzgardır öyle sözlerin
Nehirlerin ortasından devrilir-

Gökyüzü dağılır sanki içinde biz
Tam uykudayken sabaha karşı
Toprağımız üşümüş, sırlı sıklam
Yıldızlardan kan gelir
Boynuzdan bıçak saplasam

Cebimizde saklı, yanılma payı
Donmuş bir gün teleği ayazı görmüş,
Gider miyiz ne dersin
İçimiz dışımız daha
Kuş ormanı

Özel Arabul

SEKOYA

Uzanır ulular ulusu ağaç Sekoya
Rüzgarın erişmediği gökyüzünü kaldıran
Tanrının yeryüzüne bıraktığı
İlk şeydir o, ilk sevinci

Öpüşleri seni başka korkulara çekince
Bu ay şöleninde
Kıpkırmızı nar taneleri
Esmer vücudunda toprağa açılır.
Olgun yemişler arasından kucağına.
Serin bir akşama döner dudakları,
Bütün gövde ağırlığıyla
Işıktan olma ormana,
Ormandaki mavi yağmurun
Eski yapıtlarına sığınır,
Öylesine dalgın iner karanlık..

Zamana tutunmuş ağaç Sekoya
Hayır, sensin aradıkları
Her dolunayda,
Bir kadını sever gibi, öper gibi onu
Göğüslerinin ucundan ve dudaklarından
Sudaki aynalara mihlarlar
Rüzgarın ilk oyununu.
Aradıkları gerçekte sensin,
İzlerini yukarda ya da aşağıda sanırlar
Hiç olmasaydı diyemeden,
Bir öğle güneşinde yalnız başlarına
Sallanırlar sallanırlar.

Özel Arbul

SENİ ANDIM

Şimdi seni anmışım
Önce uyandı yüzüm
Kapalı bir gül ortasından
Ağdı aydınlık

Duyuyor musun
Ürktü gökyüzü
Akça karnını geriyor

Seninle yatmadım sanki
Sulara girmişim gibi
Her yanım mavi kokuyor

Özel Arabul

Senin Arkandan

bu koltuk daha öncede burdaydı
köşede bücür ağaç
sen gidince ardından
kırdı kökleriyle saksıyı
koltuk bir genişledi hiç sorma
odalar almadı

neydi bizi ürküten
yanyana gelince
gözlerim baktığı yerde
kıvılcımlı bakır deli

avunmak için bir yer gerek bize
bir isim
sevgiyle tamamlayan kendi kendini
uysal bir rüzgar hiç köpürtmeyen
aramızdaki denizi

Özel Arabul

SENİNLE

Senin yüzün nedense hep yeni açılmış
Yanmış bir dağ ağzı gibi uzanır göğe
Bacaklarınla, ince ayak bileklerine sarılı
Korkularınla
Soluğundan kan uçar, açsan ağzını

Ansızın bir şimşek iner geceye
Yemyeşil dala keskin bir bıçak
Yeni bir soy çatlar umutlarından
Bozkırda gün sürgünü
Kırmızı kaya hamuru sanki
Kendi çemberini sürer devinir

Gözlerini bir açsan, yalnızca gözlerini
Ardından atlar boşanır
Vuruşmak için toynakları çivili
Ellerini bir açsan
Çok seyrek aşınmış ellerini
Koparır güneşi yerinden
Nasıl yanmaktaysa öyle
Koskoca bir kızak gibi çeker dünyayı

Düşteyim, kaygılanır yüreğim
Bir intihar gibi gerer gövdemi

Özel Arabul

SESİN

Uzaktan uzağa savrulan
Bir avuç kardı sesin
Yine alaca yine ayazdı

O kaskatı yalnızlığıyla
Oralardan bir kış döndü
Delice isteğime benim

Yaprak eskidi ağacımda
Sesin atmacalar gibiydi
Dolanıverdi başımda

Geriye sevişmelerimiz
Geriye
Bütün yaptıklarımızdan
Hatalarımızdan
Bilip de unuttuklarımızdan
Seslenişlerimiz birbirimize
Bilinçli bilinçsiz
Farkına varmadan

Özel Arabul

Sevi

Koydum seni suyun yerine
Dağıldı yüzün
Bir bataklık otu gibiydi ellerin
Kavradı taşların altında yıkanan günü

Yerinden kaldırıp bir ağacı
Uyuttum seni
Habersiz benden
Çevirdi ağzın nehirlerini

Yulardan boşanmış bir tay gibi
Devrildi gök üstümüze
Öptüm seni
Biraz yana döndü güneş o kadar

Özel Arabul

SEVİLMİYİ İSTİYORUZ

Sevilmeyi istiyoruz
Kabul ettirmek için zorbalığımızı
Ve kendimizi önceden bağışlatmak için

Yaşmakları yüzümüze çekmeden
Belirgin açlığımızı gizleyemezsek
İki su arasından geçemeyiz.
Kuramayız dirliği çevremizde
Yalnızca kendimizi koyarız öne
Sevilmeyi istiyoruz katıksız.

Özel Arabul

SIMSICAK YAZ AĞACI

O kadar yorgun ki yeryüzü
Kavgamızdan
Durduk en güzel yerinde
Günün
Belki dinlenir ışığımızda

Ağlayan bir çocuğa dönüyor
Ağzım
Açıldı mı içinde
Yeniden doğum
Bilirim korkunun
Çatlayışını

Uzun boylu
Irmaklara tutunmuş
Geliyor umut
Simsıcak yaz ağacı

Özel Arabul

SINIRDA

Sustum önce
Kim kaldı içerde bilmem.
Acısı diş diş patlar üstümde
Akrep sokmuş gibi yandı yüreğim

Bilirdim
Yüzünün yalnız birini
Gecenin en kapalı saatlerinde
Sanki silinir yeryüzü
Gökyüzü salt kar bezeği
Dağılır güzelliğin

Süremi bir ben bilirim
İçerde geçiş süremi
Taşların damarları kabuk mu bağlar
Pas tutar mı suda ağaç
Bir ben mi kalırım kuşkularımla

Sustum önce
Nasıl susarsa ateş
Ocakların bacalarında

Özel Arabul

Sonbahar

fotoğrafta
sonbahara düşüyor gölgem
kesilmiş yüzümden ne kaldıysa
bir makas izi..
eski bir aşk, ki bütün aşklar eskidir,
akşamlarsa sonbahar..

doğanın ve kalbimin
minesi çatlıyor..

Özel Arabul

Soru

Rüzgarın kokusunda denizin tuzu
Ufkunda özgürlük
Yanyana iki sandal gibiyiz
Ayrılacak mı yollarımız
Birlikte mi yolculuk

Özel Arabul

SÖYLEŞİ

İnsan- Bunaltım öylesine geniş ve dolu ki
Can tırnaklarımı batırmak zorunda kaldım
yüreğimdeki seviye
Onu umut, onu güven sandım.
Ellerim geçti içinden, bir gövde değil
Bendim eriyen benliğinde.
Acım çengelle asılı,
Acım kutsal ve saygılı
Bildiğim her anının üstüne.
Güçlü duyularıma anahtar
Öyle bir anı..
Bir anı, onu yenilmemek için sarıldım kuytulara
360 kez yıkıldı dağlar gibi
360 kez çoğalıyor üstümde

Dost- Gömütlerimize doğduğumuzda
Düştü ilk yıldız
Ona yaklaştıkça görebildim
İlk sevgide parladı
Işığı genişlemeye.

İnsan- Sen misin?
Duyduğum senin sesin mi?
Algıladığım sen mi?

Dost- Ayna tut yüreğine
Sevdikçe parlayacak ışığı yıldızının
Şimdi korkuyla
Neden geriye çekilmekte?

İnsan- Soluk almama, ağzımı açmama karşın
Göğsümde kabaran sesin
Sen mi geldin, sen misin?

Dost- Bir gün bütün sevgilerin sende toplandığını
Ya da senden yayıldığını anlayacaksın

İnsan- Büyük muştı. Buydu hep beklediğim
Ama alışmadım. Alışamadım.

Dost- Senin bilincinde yaşıyor oysa bu
Bak, tek oluşuyusuyla nasıl artıyorum?
Kendimi sana inandırabilmek zor.

İnsan- zor değil, gerekli

Dost- Varışa yaklaştıkça anlarsın
Salt sözün söz olmadığını
Konuşmakla yetiniriz
Belki de dinlemekle.
Durmak zorunda kalacağımız anı geciktirmek,
Susmana saygı göstermek,

Kendine acımanın verdiği çığlıkla
Korkuya kapılmadan izlemek zor.
ağ tamamlandı, düğüm atıldı, beklemek zor
Senden hiçbir Şey esirgenmedi
Yine de ilk açlığı geçmek zor.
Bütünüyle sevmek, bir bedene
İki kiŐiyi yüklemek zor.
Tek başına ilki yaşamak
Birbirine gerekli iki insanın,
İki yalnız insanın,
Dönülmez ağrısıdır
Pusuda yatan direnç,
Senden bunu istemek zor.
Umutsuzluktan kurtulmak için
BaŐkalarının musuzluğuna dayanırsan
Gizi ozmek zor.

İnsan- Zor belki ama gerekli
Bilmeliydim.
Bana ğrettiğin
Ben de kalmazsa..

Dost- HerŐey sende artıyor
Senden gelecek herŐey.
Yaşam budur işte.
Ama sorun değil..
Beceriksizce de olsa gl, yeni doğan güne
O aydınlatacak yarını,
Yarın,
Senin toplayıp vereceğin
Tüm glŐlerde.

İnsan- Desene deđiŐmez hiçbir Şey
Sevginin içinde çoğalır umut,
Umut yenilenmede..

Dost- Umut ocuğum, umut
Gmtlerimizdeki yıldıza düşen
IŐıđın gözbebeğinde.

(Şimdi ilk korkunun düŐüŐüyle
Göktaşı da düşse aramıza
Geçer ıssız karanlıktan
İçi oyuk ağacız herbirimiz

Ağusunu tükürüp attım yüreğimin
Bu bozkır denizinde
Kıpkırmızı kesildi toprak)

Özel Arabul

Su Yangını

Durmadan, su durmadan yeniler bizi
Yaprak çeşme, diken çeşme, kök çeşme
Yabanıl bir acı gibi
Tuz yığdıkları, deniz yığdıkları
Göçebelerin hani nerdeyse bahar yığdıkları
Dar sokaklarda
Sudan güne geçilir, su ölüm güzelliği

Kaygılı her oyunda
Bir değirmi alan dönenir
Mazgalları insan başları
Basamak basamak insan başları
Sahanlığı demir kiri
Mermer atlarıyla
Oralardan suya inilir

Kentliydik bir zamanlar, evcildik
Ama bir düştü ama gerçek bir dirim
Kargım vardı savrulacak
Kargım çağlardan çağlara
Su içinden kayıp geçti
Hangi yüzüne sığinsam senin

Özel Arabul

SUS

Sus.
Masmavi bir ay açıyor
Bak yörene
Yeniden doğabilirsin.

Özel Arabul

SUYU YİTİRMİŞSEK

Sürüyle kuş havalanır kafamdan
Bir atımlık yakındadır yalnızlığın gövdesi
Sokaktan, duvardan, çağdan öte
Şavkıdır insanımın
Ve bilincimin sesi.

Duttaki böcek ipeğine dönüşür
Çocuğuma, oğuluma
Özünü saklar başağında taneler.

Hangi ağaç sıyrılır kabuğundan
Hangi çekiç savrulur sahibine
Kabartmadan yapısını tırtılım?

Bir benden bir senden arıtırız güzeli,
Daha köke gitmeden suyu yitirmemişsek
Düşer toprağımıza taze yüreği
Umudun ve kavganın namlularıdır.

Rüzgarında açılıyor gelinciğim
Gerçek ince ince aramızda kayıyor
Bir kez daha, bir daha, bir daha
Zaman soluğumuzda yalnızca bir yamadır.

Özel Arabul

ŞARKI SÖYLÜYORUM

Onur, diz çökmektir biliyorum
Ayakta korkuya sarılmak değil
Bu yüzden şarkı söylüyorum

Büyük bir tohum gibi saçar çiçek tozunu
Bir güvercin dahası tek ateş kırmızısı gül
Daha ben alışkanlığıma alımadım
Ya da zorlayan yüreğimin sarsıntısına
O yüzden mi acaba sende büyütüyorum

Bu bir gölge oyunu
Gece pencerene yaklaşan
-Gecenin usulca güzelliğini
Sana anlattım mı bilmem-
Karanlığı serin bir düşe bölüyorum

İçimi yakan özleme son çıkış
Aynı yanılığın zorluyoruz seninle
Bu yüzden şarkı söylüyorum

Özel Arabul

Şiir

Kayıtsızım ne varsa toplayıp silkeledim
Tam vaktidir, öncü rüzgar şaşırdı kalbimden geçti

Kraliçe kovanda tutsak, uyanmayacak sanırım
Arıların yazgısında çiçeklerin ömrü gizli

Uygunsuz bir tohumdum, toprak altında bekleyen
Kar yağdı, aydınlandı gece, ama çekirdek buz kesti

Kimse gelmesin, konuşmasın böyle olmayacak
Denizden geçen bulutlar sudan rengini çekti

Sırtımı döndüm kendime, tanımadım hiç kimseyi
Tanısam da fark etmez hepsi önceden söylenti

Kurşunlanmış bir akşam ovada şimşekler çakıyor
Artık aldırmiyorum olsa olsa yağmur güncesi

Adını bilirim, sesini duyarım kapımda bekleyen aşk
Fotoğrafını çektim ansızın karıştı gerçekliği

Yürüdüm usuldan, çok kayıp vermişim anlıyorum
Yalnızdılar, umarsız, derin kuyularda boğuldu sesleri

Kırıldı bitti dedim, en sonunda tükendi sözler
Sarmaşık güldü bir zamanlar zincire vurdum şiiri

Özel Arabul

TANIMIYORDUK

Onları hiç tanıımıyorduk
Seyrettiklerini sanmıyorum
Dökülüşünü yağmurun birden denize

Bakışlarında hiç çiçeğe durmadan
Sarıvermiştir
Bir kadının soluk ince gülüşü

Onları hiç tanıımıyorduk
Köprünün tam ortasında
Terleri bir güz anısına yuvarlanmıştı

Yine bulutlu ve istenmeden
Taşıdıkları kin kadar kırıcı
Yüreklere bir toz yumağında döneniyordu

Su içinde açılan ilk nergisin açılışında
Seni gizleyen, beni gizleyen
O kalabalık söz tufanı
Bilediler açmazlığı sinirlerimizde

Onları hiç tanıımıyorduk
Ne denli renkli olursa olsun
Aynı gökyüzü değildi
Omuzlarına çektikleri
Bir akşamüstü anlatılan sereserpe öyküye
Gülemediler, umutsuzluk egemendi

Hepimiz aynı şeyi söylüyoruz
Belki onlar bizimle, içiçe
Biz onları tanımadan bir yerlerimizden geçtiler
Biz onları tanıımıyorduk
Onlar bizi ezberlemişlerdi

Özel Arbul

Taş Kuleye ağıt

-Kulenin tepesinde
Gamlı, terkedilmiş
Tuğralı güneş kursu durur
Nakışları toz yeniği-

yaşamın uzayan geçit törenleri
girdaplar, kanyonlar, fay kırıkları, çatlaklar arasında
ki çatlak en acımasız
dağıtır, acıtır, dağlar
zamanı
külle kaplı tarih sayfalarında
bütün adreslerin merkezi

sıcak terkedilmiş yaz öğlenlerini
yazmadılar
poyrazlı kış gecelerini
tonozların arasına sızan nemi
Hardal sarısı sonbaharlar geldi geçti
toz toprak yapılar var şimdi yerlerinde
kırık merdivenler
kurt yeniği konsollar, sararmış danteller
kuyu başında yıkılmış nar ağacı
duygular duygular duygular
ne kaldı onlardan
sanki hiç varolmadılar

İmbikten altın çekilen zamanlardı
Pirinç ve bakır karışımı akşamlarda
Bembeyaz patiskalar üstünde uykuya dalar
Bağ kulesindeki genç kadın
sadece düşlerinde uzun yolculuklara çıkardı

titrerdi rüyalarında ay ışığından
kapalı kepenklerden sızan
eline mala alan bir usta gibi
zamandan duvarı sislerle ören

Tükenen ne varsa hepsi ağır hesap işi
bu kadının gergefinde
Çivit mavisi duvara yansıyan
Enginar güllerinde perdelerin el oyası
Kuşlar ne çok kelebek ve bebek yüzleri

Yaşama arkasını dönmüş, korkudandı
Kapıları kendi örtmüş
Pencereye kendi örmüş perdelerini
Hastalıktan, yaşlılıktan, sevilmemekten ürkerek
bir tiğ gibi yüreğinden iplik çekti

Kendi tadını beğenmedi, kendi dokusunu, kendi kokusunu
En öfkeli kendisiydi, ilk korkan o

gökyüzü bir kaya gibi ezdi yavaş yavaş
yapıştırdı bulutla geceyi
kayıplar ve bulunanlar hepsi önemsiz
yürek ne umduysa kaybetti

anılar rivayetti
hepsinde farklı yorum
gölgemi çekip gidiyorum taş kuleden
gölgem suretimdi

Özel Arabul

Temmuz

Bana yorgun, yoksul akşamlar verdin
Bir bulut kesimiydi dudakların, gülüşün
Sen mi getirdin,
Yoksa ben nasıl geldim
İzlerine basarak gölgenin

Bu kadar kısa bir ömür
Seninle nasıl çoğalıyor gitgide
Toprak tanıyor, güneş tanıyor
Ve üstümüzde gökyüzü, bak
Maviden yeşile akıyor..
Çoktan ayrılmış yerimiz
Bizi bekliyor.

Harlı bir ateş,
Bulut gibi bir sevda,
Yumuşacık meyan tadı..
Tanımlayamıyorum seni öpünce
İçimden bembeyaz bir nehir geçiyor..

Bekliyor seni
Bitip tükenmeyen uykular gibi
Arkandaki o ürkek çocuk hayaleti
Ne olur usulca göğsüme bıraksan
Temmuz ateşinde
Sarışın rüzgar esintisini

Özel Arabul

Tuz Yarası

Önce gözdük, çoğalmış binlerce göz
Dişlenmiş çavdar gibi
Diken artığı toprak sürmesinden
Yaprak saçıydık taşlarda

Öptük sırtını ürperdi dağlar
- Etekleri tuz yarası -
Parmakları tutuştu
Örs üstünde demir gibi
Dal sürdü kıpkırmızı

Ses içinde kaç koyak
Ağır söylenmiş türküydü sanki
Yüzüyle itildi kana
Ürküp fırladı birden
Tuttuk damar ağzında
Katılakaldı acı

Özel Arabul

UMUT OL

Sevgilim umut ol ulaşmak için bana
Tatlı bir yağmur gibi gecemi yüklen.
Güneşe kavuşmak için kır çiçekleri
Nasıl iter ve nasıl zorlarsa taşları
Sevgilim umut ol ulaşmak için bana

Gözlerim hep sana çevrili
Sıcaklığını, duyarlığını tutabilmek
Uzakta bir yerde bahçesindeki tulumbadan
Penceresindeki fesleğene dek yuvasında
Herşeyini özleyen yorgun bir yolcu gibi
Sevgilim umut ol ulaşmak için bana

Özel Arabul

Umuttur Adı

Hep bir teknedeyiz rüzgara karşı
Açılan suya karşı, dönen korkuya karşı
Çapamızda yıldız bulaşığı bir gece
Sarı ipek uykularında boşluk
Eski bir boşluk
Deniz düğümü

Sıkışan hava mıydık
Buharlaştan gökyüzü mü
Sabırla, umutla taşıdığımız
Duman yalamış gövdemizde
Mayalanır yüregimiz

Gece çıkarız kıyılara
Topraktan
Patates yumrusu gibi eşeleyip bulduğumuz
Taze ot kokularına bulanmış
Yatar gözleri açık ölülerimiz

Daha önceden olmalı bütün bunlar
Kimseler anlamıyor
Daha önceden
O ölüler
Bizim tüm gençliğimiz

Ay tam dolunayda bakın
Bir çekim gülü gibi
Ve bey arılarla kanat kanata.
Karanlık üstünden bu son uçuştur
Ağzımızda alaca karanfil tadı
Gece kan gider
Göğüs boşluğumuz

Her yaprak yansır bir parça ateş
Ve çocukların sonsuz güzellikleri
Tıpkı kuş açması dalga boylarının
Tıpkı ipek sağması
Rüzgar kesitlerinden
Teknemiz sarsılır
Umuttur bu

Özel Arbul

UNUTUP BIRAKIRIZ

Unutup bırakırız bir günü
Öbür günden
Eriyip gider yüzün.
Tutmaya çalışırım güzelliğini
Umudu çoğaltırım
En genciyle dokularımın

Ağızda dolaşmasıdır yüreğin
Yorulduğunda
Bin kez benden uzanan
Ateşli yaşam tutkusu
Sana sunduğum

Büyüğünü hazırlarsa
Küçük ayrılıklarım
Ana karnında taşır gibi çocuğu
Vurur yalnızlığıma
Açılır kapanır kapım

Özel Arabul

UNUTURUZ

Hep unutturuz da bir öncekini
Sanırız yenidir ya da sağlamdır andımız

Hiç denemedik ki beklememeyi
Zor günleri kolaylaştırmak
Rahat bırakmak için kendimizi

Bir solukluk yolu kalmış
Son diye bir şey varsa
Güven sorumluluk demekse ya da
Yalnız kendi adıma onu yükleniyorum

Özel Arabul

USTAM

Ustam,
Bana nektar sundu
Soluklandı genç yüreğim

İlk kez değil
-İlk kez değil-
Bir ışık yağmurundan aşka
Bu kaçınıcı
Dönüştüğüm.

Hiç söz açmamak yeğdir
Gökyüzüyle toprağın
Avuçlarımıza yaslandığından
Hiç söz açmamak
Sabrımızı korkutur
Umursamaktan

Döşenir sulara
Tutkulu yaşamımız
Biz tek değiliz sevdiğim
Hüzünden yanayız

Özel Arabul

UYKUDA

Ağzı ağzına aılıyır avuçlarımın
Dişlerimin arasından geçmiyor hiçbir sözcük
Pembe gül reçeli kaynayan
Yüzünden öpüyorum

Bahçemde radikalar,
Soframda bol kırmızı biberli orbam var
Su gibi fişkırıyor
Odama aydınlığın.

Yalnızlık senden bana
Mor püsküllü akşamda yankılanıyor
Ne ay ışığında, ne şafak sküşlerinde
İleniyorum.

Küçük bir kız çocuğuyum ben
Ağır, koyu bir kahve gibi
Uykumu yudumluyorum.

Özel Arabul

UYKUM Kİ AĞIRDIR

Her gece uykunun tam boşluğunda
-Uykum ki ağır kurşun yarası-
Sonsuz yaşam ve tad içeriğiyle
Sınırsız isteklerdir
Bedenimde sıkışan

Yaşam özünden damıtılmış
Azar azar üzerimizde işlenir suç
Ne de suçluyuz
Yoğun tensel ilişkilerde

Raslantıya güvenmeden
Tuzaklarla dolu dehliz
Ve ortaklaşa yaşarız
Öze inmek için derinliklerde
Oyak görüntüleri çok aldatıcı

Kalıtımla geçen
Ya da doğanın tutsaklığı
Uğursuz bir tutkuyla
Koparıp atamayacağımız
Zevke sürükler bizi

Vermek daha zor da olsa
Alan da veren de rahattır artık
Biçimsiz ve tutulmaz
Bu aşkın sapmasında

Özel Arabul

Üşüme..

Bir gün bir kır evi, bir gün orman, bir gün göl kıyısı oluveriyor sustuğum yerler..
Şömineyi yakmalı, ormana gidip biraz çalı çırpı toplamalı,yetişmeli ısıtmalı odayı,
korkuyorum, yoksa sevdiğim üşüyecek..

Kendi hüznlerimden, acılarımdan, sustuklarımdan izler arıyorum ormanda, ateşe
atacağım bir bir hepsini.

Kimin elleri üşüyordu, kimin gözlerinde kırağı.. Hangimizde? ..

Bak! Ne çok anı topladım senin için,birazdan üşümeyeceğiz sevdiğim (üşümeyeceksin) .

Özel Arabul

VAKTİM YOK MUTLULUĞA

Mavi yüklü sularında
Canlı, sıcak kiliminde
Aradım da bulayazdım

Tomurcuk açiverdi ansızın
Bir çiğ kopup düştü dağdan üstüme
Bir ucunda sallandım
Yaprağın ve dalın bir ucunda

Yaşamayı kaynağından öğrendim
Vaktim yok mutluluğa

Özel Arabul

VARSAGI

Biz alıştık ne kadar eski olsak
Sularımıza vurduğundan beri ilk kürek
Dönüp durduğundan beri yaprak kozası
Toprağın iliğinde çoğalan umut
Toza dönüşen taş gözesinde

Fıskıran her yüze başka bakıyoruz
Başka dolaşiyor bir başka genişliyor
Öfke ayak uçlarından yükselerek
Senin kanını paylaşıyor
Koparıp alınan bir dağ burcunun
Damarlı gözlerinde

Hep bir yerlerde kendimizi kuşatmak
Yüreğin sürülmüş boşluğunda
Yüzümüzün sağılması
Tam göğüs altında gerilerek
Yeni bir fırtınaya
Yeni bir köy aranması
İyice sakınarak bir el yazması gibi
Çekinerek değerinden
Havada tozlara, meyve tüylerindeki ışığa dağılmasından
Korkarak uçup gitmesinden
Mıhlarınız acımızı

Küle gömülmüş bir taş yontudan
Ölü bir balığın pulu damlıyor
Suyu damlıyor bildiğimiz kadarıyla
Anlamı yaşamın

Denizle beslenmiş dalgın gökyüzü
Yaşını çoktan aşmış
Şaşkın bakıyor yalnızlığımıza
Onun ağaçlar gibi kalın kabuklarında
Hi öyle yırtılma olmamış
Tırnağı hiç hüzne saplanıp kırılmamış
Yağdı yağacak ya biz susmuyoruz.

Biz bilmiyoruz ilk kurşun nereye varır
Sarı derisini nasıl sıyrır böcek
Gölgenin ışıktan ayrımı nasıl

Nicedir yaralı dolaşır adın
Ağır defne kokan ölünde
Nerelere gömeceğiz onu
Nemli bir kış rüzgarına sarılı
Devrilmiş yatar su üzerinde

Yaşam bir parmak ucu kadar yakın
Yaşam senin dağılan ses tellerinde
Bir alıp koyabilsek onu
Ya da yakamıza ilişse hiç sakınmadan

Çiçek gibi güneş salkımı
Tutardık o zaman
Bölerdik günü tam ortasından
Özel Arabul

YABANCI

Dağbaşında bağdaş kurmuş
Yalnızlığı bedenimin
Karanlığa dönüşmeden
Askiya aldığımız zamanı,
Suların kaynağına çeker yabancım

Kararsız ve çok savruk
Büyük dalgalar aşındırır
Kendi törelerini,
Omuzlarım, göğsüm daralır
Gölgeleri uzamakta korkularımın

Umuda yüklediğimiz
Tüm sevi çeker gider
Kaya toprak olup dökülmeden
Sarsılır önce bilinci
Ateşi bana vurur
Süregiden uğraşların
Kutsal bir kavuşmanın uykusunda
Bütün tasalarıyla
Akşamına çekilir.

Ellerinde yüreğimin olmamış meyvası
Adım sesleri beni çağırır
Haykırışım çakılı kaldı
Bana sunduğun gizle, yabancım.

Özel Arabul

YAĞMUR

Bütün gücüyle camlara çarpıyor yağmur
Ve bin yıl ötede
Acıdan katılaşıp
-Ağır kayaların arasında sessizce uyuyan
Ve uyandırılmayı hiç ummayan-
Bir dağ adamı
Sonsuzluğu özlüyor
Farkına varmadan

Bütün perdeler ağır
Bütün camlar karanlık
Bu evleri arıtamaz yağmur
Dışarıya
Hiç ışık sızdırmıyor

Öylesine korkmuş
Öylesine güvensiz ki aşklarımız
Bütün geceler
Yağsa da yağmur
Arınamıyor

Gece yatağımıza uzandığımızda
Başımızı dayadığımızda karanlığa
Seştir, müziktir, çağrıdır yağmur
Yağmurda yıkanan rüzgar
Tozlanmış yüreklerimize
Ulaşamıyor

Özel Arabul

Yağmur içinde

Kimselere yağmıyor bu yağmur
Gençlik anılarından başka
Kimseler bilmiyor, ıslanmıyor hiç kimse
Yalnızca uzak denizleri çağırıyor

Hangi mevsime yakışır acaba
Baharlara.. kışa uygun değil
Yazın gözyaşı gibi çabuk kurur
Kesinlikle gündüz yağmalı ama
Her damlası bir geceyi bir daha dokur

Bir ıslık sesidir yağmur, bir uyarı
Hayat gibi vazgeçilmez yine senindir
Bundan sonra ne değişir aşkım, sonsuzum
Yağmur bir başka düşün eşliğindedir

Özel Arabul

Yalnız Ağaç

Sessizce uzar gider bu ağaçlar
Girer yavaşça bedenimize
İçimizden çekilen suyla
Ağız uçlarımızda, el ayamızda
Her öpüşte gül açan

Anlatma bana önce gözlerin
Vurmuş yüzüne yaprak gibi
Son nerede gördüysem seni
Toprak altında yürüyen kökler
Kimıldar yüreğin su çatlaması

Son nerede gördüysem seni
Durur orada akşamım, bir de dalların
Yalnızsan, ayırdıysan suda yüzcesini balığın
Gel hadi, değişmiş olsa da adın
Öyle yorgun, öyle eksikim

Ateşe tuz serper gibi
Yağmura tohum tutar gibi yokluğun
Hüzün bir kayadır dip sularında
Zor olacak şimdi sevinci koymak
Çil basmış yüzüne günün

Özel Arbul

YALNIZ YAŞAM

Ne daha az yunmuő, ne daha canlı
Bekledik uzun zaman kurulan dűőü
İncecik bir elin uzanıp, incecik soluk veriőiyile

Bağıőlamak mı, unutmak mı yoksa
Kolay deęil, sevi gűreneęimizde
Seğmek birini
Baőkalarından ayırınca

Gelir, tezcek gelir ne kadar kağsak
İtilir yűreęimiz yalnızlıęına
Bir ağaç gibi devrilmiş
Bir aęaç gibi yol űstűnde
Yakıcı, hızla inen űrűmceęin
Daracık acılı karanlığına

Burada yaşam, yalnız yaşam
Olűmcűl, olűme sımsıkı yaőam
Kıvrılır sapsarı sıcaklığıyla

Özel Arabul

Yanıtlar

Bütün soruların yanıtları bir tek yerde
O suların çekilmediği tek yerde
Bir göç alır başını, bizden çoğa doğru

Toplasam önüme düşen gölgelerimi
Yaptıklarına değil, yapacağıma bakar
Yine de bir şeylere güvenmemek
Güvenmektir tek birşeye
İzin verse sevinç yoksunluğu

Nerelerde gizlidir asıl yolculuğumuz
Ne zaman, nerede başlayacaksa
Pusuda çırpınır umudun ilk dilimi
Şimdi toplandı artık üstümüzde
Dinle bak, o fırtınanın uğultusunu

Özel Arabul

Yapı Ustası

eski bir yapı ustasıyım ben
teknem sıvama güneş
yeni bir gökyüzü kurdum bu kente
taştan ağızlarıyla
genç dağlara benzer çatılar

gözkapaklarım düştü
yapraklar gibi gözkapaklarım
duvarların soluğunda
öyle yorulduğum ki
kalın ağaçlar gibi ağır
kumla karışmış gövdemi
bıraktım ortasına
kıyıları salkım salkım kök içinde
sanki ırmak bu caddeler
taşır dağınık düşleri

yaşlı bir köprü yüreğim
kuşlar geceler yalnızlığımda
aydınlık kuşlar uzaktan gelmiş
zaman sonsuz birikim
onların ayaklarında

eski bir yapı ustasıyım ben
teknem sıvama güneş
yine de yerleşmiş değilim
bir tuğla gibi hiçbir konuta

Özel Arabul

YAŞAMIN KENDİSİ

Bir inci çiçeğinde patlamaya hazır
Zorda kalındı mı kaçılan sevide değil
Gökyüzünü haykırarak kendine çeken deniz

Ne aldıysak onu sarıyoruz aç gövdelerimize
İlk lekesi düşüyor
Bu kez sağlam ve inatçı
Kaygulara ters dönmüş
Tanrılarımıza

Gözlerimin arasında tüm renklerin Saçlarımın kıvrımında
Boşluk, yine boşluk, yine ardarda gelen
Doğa, sonsuzun sınırında

Çıplak göğsünü gördüm
Bir insanın alev alışını sözcüklerden
Açılan gedikten sular taşarken
Kocamış yüreğimin aldanıp
Güneşte gevrediğini

Daha güzel, daha olgun, ayaklanmaya hazır
Durmadan savuran beni
Ama görmediğim, ama bilemediğim
Suskunluğum o denli yalın ve tek başına

Bütün damarlarına dek açılmış
Yaşamın ta kendisi
Koca meşe ağacı
Her gün daha güçleniyor
Sana asılan ellerim

Özel Arabul

YAZ KOKUSU

Ağzında oynak bir yaz kokusu
Yemiş veren ağacın
Bir açılma arası
Beklenen, beklendiği bilinmeyen
Güneşte devinen sesime
Tok bir demir yankısı

Uyusam ısınır sevgide uyku
Dağ sularında acılı damar
Çiçek tozlu akşamlardan
Düşer toprağa
Silinir korku

Özel Arabul

YENİ

Bana yeni bir Şey 6đret, bir Şey s6yle
Eskitmeye 7alıŐmayacađım
Mutluluk gibi 6rneğin

Őamatası kaplar doğada
7i7ek a7an insanın
6ylesi de değil
Yarı karanlığı y6klenmek usancından
Bol ışığı 6zler y6reğim

6zel Arabul

YOL AĞRISI

Adını anşam yaşamın
Yünle karışır ipek
Kabarır dağ başında
Soluğum

Kırmızı bir teke
Başımda güneş
Biraz dursam
Arı saçağından dökülür yüzüm

Karanlık mı
Taş balta mı
Daha kırılmakta özlemin
İnce bir tığ gibi
Girer gövdeme

Özel Arabul

YOL ÜSTÜ

İnerim dađlarımđan
Ayaklarım toz dökülür denize
Geleceksen, hiç bekleme, hiç durma
Bugün mola
Yarın yine yol bizim

Yaslandı güneş zeytin ağaçlarına
Damarımda tuz, dişlerimde tuz
Bir bıraksam uykulara
Açılmayacak gözlerim
Kırpiğimde tuz

Yol üstüne nişan koydum adımlı
Bulursan izimi, sür en sıcığa
Akar bir yerlerim buharlaşarak
Akarım dinlenmeden gök uçlarına
Geleceksen hiç bekleme, hiç durma
Yeni yollar açarım yolculuğuma

Özel Arabul

YOLUNA DÜŞTÜM

Yağmur ve kiraz ağacının çiçekleri,
Bütün bahçemizi yıkadı,
Gece yorgunluğuna düştüm.

Komşum yoksul, komşum umarsız
Buğulu sesinin ardından
İssiz ocağına düştüm

Bir daha anlatmadan
Dilime vurdular zinciri.
Yüreğinin ışığıyla
Senin yoluna düştüm.

Özel Arabul

YÜREĞİMİZ DURULUR

Yine de toprak suyu dışına salar
Kan boşaltır güneş beyinlerimize
İki özgür ruhuh kucaklaşmasıdır
Birbirimize çektiğimiz hançerle

Yine de tıpkı bana benzer
Senin açtığın ilk kişiliğimin döngüsü
Yine zevk içinde güzel bedeninden
Doğanın en soylu sessizliği
Mıhlanır yıldızların gücüne.

Tanrısal bir şölendir
Umutlara bağlıdır görüntümüz
Birbirimize inancımız ya da

Sudan geçer gibi ellerimiz
Birbirine değmeden dokunur
Ve konaklamadan hiçbir yerde
Sadece sonsuzda, o bomboş ıssızlıkta
Yüreğimiz durulur

Özel Arabul

Zaman

Seni sevmek
Zamanı yoksaymaktır sevgilim

Seni görünce
Ayaklarıma dökülür
Yüregimdeki kül

Özel Arabul